

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

7-13 grudnia 2023 r., nr 1285

Świąteczna atmosfera zapanowała w Rudominie

Choinka symbolem solidarności

W Rudominie możemy już poczuć przedsmak zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia. Setkami kolorowych lampek świeci się tu przepiękna choinka.

W sobotę, 2 grudnia, Centrum Kultury w Rudominie zaprosiło dzieci na spotkanie ze św. Mikołajem. Na zabawę licznie przybyli przebrani w różne stroje karnawałowe lub maski dzieci wraz z rodzicami i dziadkami. Sala pękała w szwach od chętnych spotkań ze św. Mikołajem. Ze sobą na imprezę każde dziecko przyniosło świąteczną bombkę. Tymi kolorowymi bombkami została ozdobiona choinka ustawiona w Centrum Kultury w Rudominie. Na dzieci czekały różne gry, tańce, zabawy i inne atrakcje. Wszyscy uczestnicy zabawy mieli świetne humory i dali się porwać wesołym rytmom. Śmiechu i radości było wiele. Spotkanie ze św. Mikołajem dostarczyło najmłodszym wielu pozytywnych emocji. Na twarzach dzieci było widać wielkie wzruszenie i zadowolenie. Świąteczny nastrój udzielił się również rodzicom i dziadkom. Podczas spotkania z Mikołajem

dzieci mogły otrzymać w prezencie bilet na świąteczny samochód, który miał kursować wieczorem. Należało tylko spełnić kilka wymagań – przyjść na zabawę w masce lub stroju karnawałowym i przynieść ze sobą bombkę świąteczną. Trudno sobie wyobrazić święta Bożego Narodzenia bez pięknie udekorowanej choinki. Dopełnieniem święta radości i wrażeń w Rudominie było zapalenie lampek na pięknie przystrojonej choince, ustawionej w parku przy Centrum Kultury w Rudominie. Tym samym zainaugurowano przygotowania do świąt Bożego Narodzenia. Organizatorzy przyszykowali niezwykle bogaty program. Na gości czekały różne atrakcje. Wszyscy zostali zaproszeni do odwiedzenia tętniącego życiem Jarmarku Świątecznego, Miasteczka Bożonarodzeniowego i Poczty Świątecznej

Dokończenie na s. 6

FOT. CENTRUM KULTURY W RUDOMINIE

Niebowskazy

JAK DŁUGO

*Jak długo wierzyć nie rozumieć
jak długo jeszcze wierzyć nie wiedzieć
ciemno jak pod bukiem o gładkiej korze
pokaż się choć na chwilę w kościele – rozebrany
do naga ze świecidełek
jak święci co nie mają niczego do ukrywania
jak w promieniu miłości promień przyjaźni
podaj rękę którymi odwiedzałeś
ani za późno ani za daleko
nie daj nam tak długo
nie daj nam tak długo wierzyć*

Ks. Jan Twardowski

Kwiaty w Zułowie z okazji rocznicy urodzin marszałka Józefa Piłsudskiego

Miły obowiązek

FOT. ARCHIWUM

W 156. rocznicę urodzin marszałka Józefa Piłsudskiego przedstawiciele Związku Polaków na Litwie (ZPL) złożyli we wtorek, 5 grudnia, kwiaty w Zułowie, gdzie marszałek przyszedł na świat.

„Uczczenie dnia urodzin w Zułowie jest wieloletnią tradycją ZPL” – powiedział wiceprzewodniczący organizacji Edward Trusewicz. „To nasza powinność, ale też miły obowiązek bycia tu 5 grudnia” – dodał. Zułów był majątkiem ziemskim

obejmującym 11 tys. ha, należącym do rodziny Piłsudskich. W 1874 roku, gdy przyszły marszałek, zwany w dzieciństwie Ziukiem, miał siedem lat, dwór i zabudowania gospodarze strawił potężny pożar.

Dokończenie na s. 5

Echa jubileuszowej premiery „Pana Jowialskiego” na 60-lecie Polskiego Teatru w Wilnie

60 premier, ponad trzy tysiące przedstawień

Polski Teatr w Wilnie zaprosił na premierę spektaklu „Pan Jowialski” z okazji 60-lecia działalności artystycznej teatru. Komedia Aleksandra Fredry w reżyserii Inki Dowłasz została wystawiona na deskach Teatru Starego w Wilnie (Teatr na Pohulance).

Jubileuszowy spektakl wyreżyserowała Inka Dowłasz – polska reżyserka teatralna z Krakowa, która od wielu lat współpracuje z Polskim Teatrem w Wilnie. Na obchody 60-lecia wystawiono komedię Aleksandra Fredry „Pan Jowialski”. Teatr Polski w Wilnie wystawia utwory największego polskiego komediopisarza od początków swej działalności. Pierwsza premiera odbyła się w 1965 roku i była to komedia „Damy i huzary” w reżyserii Ireny Rymowicz,

Dokończenie na s. 6

FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„Kiedy mamy marzenia, ale nie próbujemy ich spełniać, życie staje się koszmarem”.

Daren Aronofsky

Drodzy Czytelnicy!

Z satysfakcją chcemy poinformować, że można już zaprenumerować „Tygodnik Wileńszczyzny” na rok 2024. Cieszy również to, że cena naszego pisma nie uderzy boleśnie po kieszeni i np. miesięczna prenumerata gazety wynosi niecałe dwa euro, a dokładnie – **1,93 euro**. Ci, którzy chcą być na bieżąco ze sprawami polskimi przez cały rok zapłacą **23,12 euro**. Jak zwykle są przewidziane zniżki dla emerytów i osób niepełnosprawnych. Dobrą tradycją w ciągu szeregu lat stało się to, że prenumeratorzy wraz z pierwszym styczniowym wydaniem „Tygodnika Wileńszczyzny” otrzymają w prezencie kalendarz na rok 2024. Tym razem ukaże się pod hasłem: „Wileńszczyzna – To co najważniejsze”. Wydawcą kalendarza jest Zgromadzenie Sióstr od Aniołów, które zostało założone w Wilnie w roku 1889. Do spotkania! (Nasz indeks – 0322).

Wieloletni sekretarz papieża Jana Pawła II przyjedzie do Wilna

Konferencja Episkopatu Litwy i Archidiecezja Wileńska zapraszają 9 grudnia na wydarzenie, upamiętniające 30. rocznicę pielgrzymki papieża Jana Pawła II na Litwę.

Udział w nim weźmie m.in. kardynał Stanisław Dziwisz, wieloletni sekretarz papieża Jana Pawła II, oraz George Weigel, autor biografii papieża Polaka.

O godz. 14.00 w katedrze wileńskiej odprawiona zostanie Msza św., którą celebrować będzie metropolita wileński arcybiskup Gintaras Grušas, a homilię wygłosi kardynał Audrys Juozas Bačkis.

O godz. 15.30 w Sali Teatralnej Uniwersytetu Wileńskiego (ul. Universiteto 3) odbędzie się popołudnie wspomnień o

wizycie św. Jana Pawła II na Litwie. Słowo powitalne wygłosi: arcybiskup wileński, generalny sekretarz wizyty papieskiej Gintaras Grušas, rektor Uniwersytetu Wileńskiego Rimvydas Petrauskas, wieloletni sekretarz papieża Jana Pawła II kardynał Stanisław Dziwisz. Prelekcję wygłosi George Weigel (USA), autor biografii św. Jana Pawła II. Podczas wydarzenia zabrzmiały fragmenty przemówień Jana Pawła II podczas jego wizyty na Litwie oraz zostaną pokazane filmy ze spotkań z papieżem. Przedsięwzięcie będzie transmitowane na kanale YouTube vilnensis.lt.

Organizatorami wydarzenia są: Konferencja Episkopatu Litwy oraz Archidiecezja Wileńska

Odszedł Tomasz Rodziewicz – badacz historii Kresów

Nie żyje badacz historii Kresów, prezes Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna oraz członek Zarządu Oddziału w Lublinie Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Tomasz Rodziewicz.

„Z żalem zawiadamiamy, że po ciężkiej chorobie w wieku zaledwie 64 lat odszedł Tomasz Rodziewicz. Zapamiętamy Go jako niestrudzonego badacza historii Kresów, z którymi był związany rodzinie, prezesa Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna oraz członka Zarządu Oddziału w Lublinie Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”, ale przede wszystkim jako mądrego, ciepłego człowieka, na którego pomoc i radę zawsze można było liczyć” – poinformowało na swojej stronie internetowej Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”.

Skąd u Niego taka pasja do dokumentowania dziejów Wileńszczyzny. Jak sam kiedyś mówił „Zaczął się od poszukiwania korzeni rodzinnych, dokumentacji dotyczącej moich przodków, którzy od XIX wieku byli związani z Wilnem. Mój dziadek Edmund Rodziewicz pracował w Dyrekcji Wileńskiej Kolei Państwowych, gdzie był sekretarzem dyrektora Emila Głazka. W 1939 roku został aresztowany przez Sowietów i skazany na 8 lat łagrów jako element społecznie niebezpieczny. Po amnestii w 1941 roku wstąpił do Polskich Sił Zbrojnych na terenie Związku Sowieckiego, następnie poprzez Bliski Wschód i Wielką Brytanię przybył do Lublina w 1948 roku. Do Wilna już nigdy nie powrócił. Losy mojej rodziny, Jana i Kazimierza, braci mojego dziadka, którzy także byli aresztowani przez Sowietów, są bardzo ciekawe i myślę, że są bardzo typowe dla wielu wileńskich okresu wojny. Przez całe życie rodzina wędrowała, ale nie ze swojej woli, tylko tak ich historia rozrzuciła po świecie. Mój ojciec Jerzy ukończył gimnazjum króla Zygmunta Augusta, w 1939 r. rozpoczął studia lekarskie na Uniwersytecie Stefana Batorego (Uniwersytecie Wileńskim). Z chwilą likwidacji uniwersytetu pracował jako robotnik rolny w Jaszunach i w innych majątkach ziemskich. W 1945 roku wraz z matką Marią przyjechał do Lublina i tam ukończył studia lekarskie i pozostał. Za każdym razem, gdy przyjeżdżam do Wilna, odnajduję kolejne ślady swojej rodziny”. „Cytujemy Jego wypowiedź, aby unaocznili jacy ludzie tworzyli i tworzą nadal „Wspólnotę Polską”, co nas łączy i gdzie biją polskie serca. Nie da się tego nikim i niczym zastąpić. Odchodząc pozostawiają niedokończone dzieła. Tak jest również z Tomaszem Rodziewiczem. Czekał na efekty Jego kolejnych badań - jak chociażby całościową kwerendę mienia zabużańskiego. Niestety, los bywa okrutny” – powiadomiła „Wspólnota Polska”. Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” składa Rodzinie i Bliskim Tomasza Rodziewicza szczere kondolencje. *Nie umiera ten, kto trwa w sercach i pamięci naszej.*

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Pijalnia wód mineralnych i kapliczka

30 listopada we wsi Warniki odbyła się uroczystość otwarcia pijalni wód mineralnych i kapliczki Matki Bożej Trockiej. Wzięli w niej udział mer rejonu trockiego Andrius Šatevičius, wicemer Jonas Ketavičius, dyrek-

torka administracji Dovile Daudaitė, wykonawcy obiektów - pracownicy ZSA „Trakų Vandenyš“, radni samorządu rejonu trockiego. Kapliczkę i pijalnię poświęcił proboszcz parafii trockiej ks. Jonas Varaneckas.

W pobliżu pijalni ustawiono ławeczki, pojemniki na śmiecie. Dróżki oświetlone są elektrycznymi lampami. Urządzony został parking dla samochodów i ustawiono tablicę informacyjną.

Zajęcia edukacyjne w Trockiej Szkole Sztuk Pięknych

9 grudnia w Szkole Sztuk Pięknych w Trokach odbędą się zajęcia edukacyjne, podczas których uczestnicy będą mogli się nauczyć tworzyć zabawki bożonarodzeniowe z wełny, aniołków z materiałów tekstylnych, pocztówki świąteczne. Będzie działała poczta bożonarodzeniowa. Początek o godz. 12.00. O godz. 16.00. odbędzie się koncert pt. „Posłuchaj jak dźwięczą gwiazdy”, podczas którego wystąpią gospodarze – uczniowie i nauczyciele tej placówki artystyczno-kulturalnej.

Imprezy w rejonie trockim

8 grudnia o godz. 14.00, 12 grudnia o godz. 9.00, 13 grudnia o godz. 10.00 odbędą się edukacyjne zajęcia bożonarodzeniowe. 14 grudnia w bibliotece publicznej w Trokach od godz. 14.00 będzie czynna pracownia twórcza pt. „W oczekiwaniu na wielkie święto roczne”. 15 grudnia w Centrum Kultury w Landwarowie o godz. 18.00 odbędzie się uroczyste zapalenie choinki. Landwarowski Teatr Dworski zaprezentuje widowisko – komedię kryminalną „Miłość i śmierć w biurze”. Tego dnia w Rudnikach na placu przy kościele o godz. 18.00 też zostanie zorganizowana uroczystość choinkowa. 16 grudnia w Centrum Kultury i Sztuki w Trokach o godz. 11.00 odbędzie się zimowy festiwal tańca.

Wystawa prac twórczych Ilony Janulienė

W Centrum Kultury w Szyrwintach można oglądać wystawę prac twórczych Ilony Janulienė. Są to obrazy, rysunki, fotografie, instalacje artystyczne. Wystawa potrwa do 5 stycznia.

Film animacyjny „Kumple z Dżungli 2”

14 grudnia w Centrum kultury w Szyrwintach odbędzie się pokaz francuskiego filmu animacyjnego „Kumple z dżungli 2”.

Smutna statystyka

Wydział prawa, personelu i metrykacji cywilnej Administracji samorządu Rejonu Szyrwincskiego w listopadzie zarejestrował 4 urodzenia. Urodziło się 2 chłopczyków o imionach Matas i Mikolas oraz 2 dziewczynki: Amelija i Viktorija. Zawarto 6 związków małżeńskich, 6 par rozwiódło się. Zmarły 23 osoby.

Jak ozdobić zabawki bożonarodzeniowe

12 grudnia w ośrodku kultury w Jawniunach o godz. 18.00 odbędą się zajęcia edukacyjne pt. „Zdobienie zabawek bożonarodzeniowych techniką kropkowania”. Będzie prowadziła je edukatorka Sonata Motiejuniė. Zajęcia są płatne, cena biletu – 8 euro. Więcej informacji o tych zajęciach można uzyskać pod nr tel 861110144.

Zapalenie światełek na choinkach w rejonie szyrwincskim

10 grudnia o godz. 17.00 zostanie zapalona choinka w Kiauklach, 13 grudnia o godz. 12.30 - w Muśnikach, 14 grudnia o godz. 13.30 – w Gielwanach, 15 grudnia o godz. 16.00 - w Czabizkach i o godz. 17.30 – w Jawniunach, 16 grudnia o godz. 16.00 – w Druzach, 22 grudnia o godz. 17.30 – w Kiernowie.

...i Podbrodziu

8 grudnia w Podbrodziu przy Centrum Kultury o godz. 18.00 odbędzie się uroczystość oświetlenia choinki. Od godz. 16.00 będzie czynny kiermasz, będzie też działała poczta św. Mikołaja.

Jan Lewicki

W litewskim Sejmie – konferencja o prawach mniejszości narodowych na Litwie

8 grudnia (piątek) o godz. 11.00 w Sejmie RL odbędzie się konferencja „Zapewnienie praw mniejszości narodowych na Litwie w kontekście umów dwustronnych i prawa międzynarodowego: problemy, wyzwania i rozwiązania”. Organizatorzy: posłowie na Sejm RL Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski, poseł do Parlamentu Europejskiego, prezes Związku Polaków na Litwie Waldemar Tomaszewski.

Celem konferencji jest współpraca ze Związkiem Polaków na Litwie ocena realizacji zobowiązań wobec mniejszości narodowych, nakładanych przez Konwencję Ochrony Praw Mniejszości, Komisję Wenecką, Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, obserwowanej w tej dziedzinie stagnacji i szukanie wspólnych rozwiązań. Organizatorzy konferencji: posłowie na Sejm RL Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski, poseł do Parlamentu Europejskiego, prezes Związku Polaków na Litwie Waldemar Tomaszewski. Konferencja odbędzie się w Sali Konstytucyjnej I gmachu Sejmu RL (3 piętro).

Program konferencji

11:00 – 11:05
Przywitanie uczestników

11:05 – 11:15
Otwarcie Konferencji Rita Tamašunienė, poseł na Sejm Republiki Litewskiej Waldemar Tomaszewski, poseł do Parlamentu Europejskiego, prezes Związku Polaków na Litwie

11:15 – 11:30
„Wypełnienie założeń traktatowych między Litwą a Pol-

ską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy w dziedzinie praw mniejszości narodowych”, Rita Tamašunienė, poseł na Sejm, przewodnicząca Grupy Sejmu Republiki Litewskiej ds. kontaktów z Sejmem i Senatem Rzeczypospolitej Polskiej

11:30 – 11:45
„Konwencja ramowa o ochronie mniejszości narodowych – podstawowe narzędzie prawne gwarantujące ochronę i rozwój praw i wolności”, Czesław Olszewski, poseł na Sejm

11:45 – 12:00
„Ustawa o mniejszościach narodowych – gwarantem ochrony praw człowieka”, Edward Trusewicz, wiceprezes Związku Polaków na Litwie

12:00 – 12:15
Pytania do prelegentów. Dyskusja

12:15 – 12:35
Przerwa na kawę, herbatę

12:35 – 12:50
„Podstawowe fakty i aspekty prawne zwrotu ziemi na Litwie. Przeszłość i teraźniejszość”, Grzegorz Sakson, prezes Związku Prawników Polaków na Litwie

12:50 – 13:05
„Tożsamość narodowa dziecka w kontekście psycholingwistycznym”, dr Danuta Narbut, wykładowca Uniwersytetu w Białymstoku

13:05 – 13:20
„Międzynarodowe standardy posługiwania się językami mniejszości narodowych: teoria i praktyka”, dr Katarzyna Bogdziewicz, profesor Instytutu Prawa UE i Międzynarodowego na Uniwersytecie im. Mikołaja Romera

13:20 – 13:35
„Zapewnienie praw mniejszości narodowych w kontekście biernego prawa wyborczego”, Waldemar Urban, wiceprezes Akcji Wyborczej Polaków na Litwie- Związku Chrześcijańskich Rodzin

13:35 – 13:50
Pytania do prelegentów. Dyskusja

13:50 – 14:00
Podsumowanie i zamknięcie Konferencji.

Konferencja będzie transmitowana na żywo na kanale YouTube Sejmu RL. <https://www.youtube.com/watch?v=nAilPXQ5wiQ>

TYDZIEŃ NA LITWIE

Coraz więcej kandydatów do fotela prezydenta

Kampania wyborów prezydenckich jeszcze się nie rozpoczęła, ale coraz więcej kandydatów zgłasza chęć ubiegania się o fotel prezydencki. W ubiegłym tygodniu o chęci startu w wyborach prezydenckich oznajmił znany adwokat Ignas Vegelė, a następnie partia „Wolność i Sprawiedliwość” poinformowała, że z jej nadania o krzesło prezydenckie zawalczy jej tymczasowy przewodniczący Artūras Paulauskas. Wcześniej Związek Ojczyzny-Chrześcijańscy Demokraci Litwy wytypował do wyborów obecną premier Ingridę Šimonytė, Związek Chłopów i Zielonych Litwy wydelegował byłego ministra zdrowia Aurelijusa Verygę, Partia Regionów będzie popierała kandydaturę mera Kazlu Rudy Mantasa Varaški, Związek Demokratów „W imię Litwy” wysunął kandydaturę Giedrimasa Jeglinskasa, a Partia Wolności byłego przewodniczącego Sądu Konstytucyjnego Dainiusa Žalimasa. Słowem, mamy już siedmiu kandydatów, ale to nie jest ostateczna liczba, bo kandydatów na pewno będzie więcej.

Rośnie zaufanie wobec Służby Dochodzeń Specjalnych

Z powodu skandalu z „czekami” radnych samorządowych kraju, Służba Dochodzeń Specjalnych (STT) wszczęła wiele śledztw, a to z kolei zaowocowało tym, że znacznie wzrosły wydatki tej instytucji. W związku z powyż-

szym w Sejmie RL zarejestrowano propozycję do budżetu na następny rok, aby STT przeznaczyć dodatkowo 373 tys. euro. Tymczasem kierownictwo STT poinformowało, że rośnie zaufanie wobec instytucji i otrzymuje ona coraz więcej powiadomień o możliwie przestępczej działalności spółek bądź osób fizycznych. Jeżeli w roku 2018 STT otrzymało prawie 2 tys. zawiadomień o możliwych przypadkach korupcji, to w roku bieżącym otrzymano ich już ponad 5,3 tys.

Rosną wpływy z tytułu podatku solidarnościowego

Jak poinformowała Państwowa Inspekcja Podatkowa (VMI), osiem litewskich banków komercyjnych oraz unie kredytowe do budżetu państwa wniosły ponad 101,6 mln euro tzw. Podatku solidarnościowego. Bank Litwy w ubiegłym tygodniu preliminarnie prognozował, że wpływy z tytułu podatku solidarnościowego w trzecim kwartale bieżącego roku powinny przekroczyć sumę 100 tys. euro, a w ogóle wpływy roczne z tytułu wspomnianego wyżej podatku mogą osiągnąć pułap ok. 250 mln euro. Rząd wcześniej zapewniał, że wpływy z podatku solidarnościowego zostaną skierowane na wydatki związane ze wzmocnieniem obronności kraju.

Litewska młodzież pragnie zarabiać więcej i mieć wygodne życie

Litewska młodzież uważa, że średniomiesięczna gaża w wysokości 1760 euro „na rękę” pozwoliłaby zaspokoić jej potrzeby i w miarę wygodne życie. Takie są wyniki badania przeprowadzonego wśród młodych osób w wieku od 18 do 29 lat. 7 z 10 przepytanych wskazało, że kilka razy w miesiącu czuje zaniepokojenie i trwogę z powodu braku środków finansowych. Tymczasem ekonomistka Justina Bagdanavičiūtė stwierdziła, że młodzi ludzie zarabiają miesięcznie średnio 1180 euro „na rękę”, ale tego im nie wystarcza i młodzież poszukuje bardziej atrakcyjnych wynagrodzeń. Dotyczy to szczególnie mieszkańców dużych miast, w których szanse znalezienia atrakcyjnych i bardziej opłacalnych miejsc pracy są o wiele większe niż w regionach.

**POLSKI ZESPÓŁ ARTYSTYCZNY
PIEŚNI I TAŃCA "WILIA"**
ZAPRASZA NA KONCERT NOWOROCZNY

**WILNO-
MIASTO NAD WILIĄ**

30 GRUDNIA
2023 r.
13:00 | 17:00

Dom Kultury Polskiej w Wilnie
(ul. Naugarduko 76, Wilno)

Bilety:
sekretariat DKP (pokój 203),
I-V, 9:00 - 17:00, tel. +370 523 33663
info: +370 656 03174

Przyszłością Europy jest Europa ojczyzn

W Unii Europejskiej, za sprawą nie do końca przemyślanych propozycji kolejnych już zmian traktatów, rozgorzała dyskusja nad przegłosowanym na ostatniej sesji Europarlamentu sprawozdaniem zachęcającym do traktatowych zmian. Nasuwa się jednak pytanie czy są one w ogóle potrzebne, uważam, że nie. Bo gdyby przyjęto w przyszłości zawarte w sprawozdaniu zmiany w traktatach unijnych, to straciłyby na tym prawie wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem tych największych, zwłaszcza Niemiec, a środek ciężkości podejmowanych decyzji w kluczowych dla funkcjonowania państw i ich obywateli sprawach przesunąłby się do Brukseli. A nie o to przecież chodziło na początku powstania Wspólnoty Europejskiej, która miała być organizacją współpracujących ze sobą suwerennych narodów.

Traktat paryski

Proces współpracy pomiędzy państwami europejskimi, który zapoczątkował integrację europejską, rozpoczął się wraz z utworzeniem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, którą utworzyły Belgia, Francja, Holandia, Luksemburg, RFN oraz Włochy. Zwieńczeniem tej decyzji był Traktat paryski, który wszedł w życie w 1952 roku. Na początku celem była współpraca gospodarcza i otwarcie granic, swobodny przepływ ludzi i kapitału, a budowana wspólnota państw miała opierać się na pokojowej powojennej wizji Roberta Schumana, czyli współpracy suwerennych państw w oparciu o wartości chrześcijańskie. O upolitycznieniu procesu integracji nie było mowy. Przynajmniej do czasu, gdy marsz przez unijne instytucje rozpoczęli neomarksisti i liberałowie, którzy odrzucając chrześcijański fundament rozpoczęli próbę zbudowania czegoś na wzór internacjonalistycznej federacji. Z biegiem czasu pojawiły się kolejne traktaty.

Traktaty rzymskie

Do dzisiaj było pięć głównych traktatów, oprócz wspomnianego Traktatu paryskiego, kolejnym były Traktaty rzymskie podpisane w 1957 roku. Powoływały do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w skrócie EWG. Głównym celem Traktatów rzymskich było utworzenie europejskiego wspólnego rynku i wspólnoty energii atomowej. Na ich podstawie powołano również: Europejskie Zgromadzenie Parlamentarne, Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Bank Inwestycyjny, Komisję Europejską i Radę Ministrów (złożoną z przedstawicieli rządów narodowych). EWG wprowadziła w 1985 roku Układ z Schengen znoszący kontrole na granicach wewnętrznych państw sygnatariuszy.

Traktat z Maastricht

Następnie w 1992 roku podpisano Traktat z Maastricht, który stworzył pierwszy raz prawną możliwość integracji politycznej. Zmienił nazwę EWG w Unię Europejską. W Traktacie z Maastricht znacznie rozszerzono zakres wspólnej polityki gospodarczej i opracowano harmonogram wprowadzenia unii gospo-

darczej i walutowej, jej efektem było wprowadzenie wspólnej waluty euro od 1999 r.

Traktat nicejski

Poprzednie ramy współpracy europejskiej doprecyzował podpisany w 2001 roku Traktat nicejski, wszedł w życie w 2003 roku. Był on pomyślany przede wszystkim jako mający zreformować Unię Europejską, by mogła sprawnie działać po przyjęciu 10 nowych krajów z Europy Środkowej i Południowej. W tym gronie znalazły się między innymi Litwa i Polska. Traktat sprawił, że Komisja Europejska miała składać się z liczby komisarzy równej liczbie krajów członkowskich.

Traktat lizboński

Rewolucyjne zmiany nastąpiły wraz z kontrowersyjnym Traktatem lizbońskim, który wszedł w życie w grudniu 2009 roku. Zmienił on całkowicie reguły i funkcjonowanie Wspólnoty. Nadał Unii Europejskiej osobność prawną taką jaką mają państwa i Unia stała się pełnoprawnym podmiotem prawa międzynarodowego. Traktat w sprytny sposób zastąpił Konstytucję dla Europy, która została odrzucona w referendum we Francji i Holandii. Traktat jest prawie taki sam jak Konstytucja, jednakże wykreślono w nim jedynie pierwszy rozdział, który nadawał Unii symbole państwowości, czyli godło, hymn, flagę. W ten sposób pod zmienioną nazwą wszedł w życie. Traktat lizboński rozszerzył i umocnił instytucje unijne, osłabiając jednocześnie kraje członkowskie. Wprowadził wyłączne kompetencje Unii w następujących obszarach: rynek wewnętrzny, unia celna, polityka monetarna krajów, które przyjęły walutę euro, zasoby morskie i polityka rybołówstwa, wspólna polityka handlowa. Tak oto Unia coraz bardziej zaczęła oddalać się od idei tzw. ojców założycieli wspólnoty, zatracając powoli swój pierwotny charakter Europy ojczyzn.

Rezolucja PE i proponowane zmiany traktatów

Na ostatniej sesji w Strasburgu Parlament Europejski przyjął większością zaledwie 17 głosów rezolucję i opowiedział się za kolejną zmianą traktatów unijnych. W głosowaniu 291 europosłów było za propozycjami zmian, 274 przeciw,

W. Tomaszewski przemawia z trybuny Parlamentu Europejskiego podczas debaty o przyszłości Europy w kwietniu bieżącego roku

a 44 wstrzymało się od głosu. 12 grudnia 2023 roku dokument trafi pod obrady Rady ministrów ds. europejskich. Według prezydencji hiszpańskiej, jest wystarczająca większość, żeby przekazać to dalej Radzie Europejskiej, która zwykłą większością głosów ma zwołać Konwent ds. zmian traktatów. Oto co zawierają propozycje kontrowersyjnych zmian:

- usunięcie weta, które wprowadził do traktatów jeszcze prezydent Francji Charles de Gaulle, aby chronić interes państw narodowych przed dominacją przede wszystkim Niemiec. Obecnie główne zmiany zapisane w dokumencie to rezygnacja z zasady jednomyślności w głosowaniach w Radzie UE w wielu obszarach i przeniesienie kompetencji z poziomu państw członkowskich na poziom UE

- utworzenie nowych kompetencji wyłącznych UE w zakresie:

- ochrony środowiska oraz bioróżnorodności + potwierdzenie wyłącznych kompetencji Unii, które zawarto w Traktacie lizbońskim, czyli rynek wewnętrzny, unia celna, polityka monetarna krajów, które przyjęły walutę euro, zasoby morskie i polityka rybołówstwa, wspólna polityka handlowa

Rozszerzenie kompetencji Unii w siedmiu obszarach

W europejskim sprawozdaniu zawarto również znaczne rozszerzenie kompetencji rozdzielonych Unii, które obejmowałyby siedem nowych obszarów: politykę zagraniczną, politykę bezpieczeństwa, ochronę granic, zdrowie publiczne, obronę cywilną, przemysł i edukację. Gdyby w przyszłości te proponowane zmiany w traktatach wcielono w życie, to oznaczałoby likwidację państw narodowych i

stworzenie superpaństwa unijnego zarządzanego przez Niemcy przy użyciu biurokratycznych instytucji brukselskich. Nie za takimi rozwiązaniami i nie za taką Unią głosowaliśmy na Litwie w referendum akcesyjnym w 2003 roku. Umawialiśmy się na coś innego. Wstępowaliśmy do Wspólnoty Europejskiej jako organizacji międzynarodowej współpracujących ze sobą wolnych narodów i suwerennych państw, gdzie wszystkie kraje miały być równe sobie, a instytucje unijne miały wspierać państwa i ich obywateli w rozwoju gospodarczym. A wszystko na zasadzie pomocniczości. Propozycje niebezpiecznych dla suwerenności zmian traktatów to swoista karykatura umowy akcesyjnej i integracji.

Zdrada woli obywateli Europy

Treść przegłosowanego dokumentu to zdrada woli obywateli Europy, w tym mieszkańców Litwy, wyrażonej w referendum w 2003 roku. To zawłaszczenie większości kompetencji należących do państw i narzucanie ludziom decyzji niezgodnych z ich wolą i światem wartości. Centralizację i ujednoczenie wszystkiego przerabialiśmy już w minionej epoce w czasach komunizmu. Nie ma zatem sensu wchodzić dwa razy do tej samej rzeki. Siedem kolejnych nowych kompetencji dla Unii jest dużo. Choć jeśli chodzi o obronę granic, politykę bezpieczeństwa i obronę cywilną, to jeszcze można się po części zgodzić z niektórymi argumentami zwolenników zmian, ale przekazanie Brukseli prowadzenia polityki zagranicznej jest pozbawieniem suwerenności. Prowadzenie polityki zagranicznej jest jednym z głównych filarów niezależnego państwa. Zmiany traktatowe dla Litwy, Polski, Węgier czy innych państw oznaczałoby likwidację urzę-

du ministra spraw zagranicznych, ministrowie tych resortów stałby się faktycznie zaledwie doradcami unijnych urzędników. Oddanie zaś spraw związanych z przemysłem oznaczałoby brak możliwości samodzielnego decydowania przez państwa o powstawaniu nowych zakładów przemysłowych.

Kolejna kwestia to zdrowie publiczne, którym ma zarządzać Unia. Gdyby chodziło o jednolity system ochrony zdrowia, to byłaby całkiem inna sprawa, z którą można by się było zgodzić, ale im chodzi o narzucenie polityki dotyczącej zdrowia publicznego. O tym jak narzucanie z zewnątrz takiej polityki działa przekonaliśmy się podczas pandemii, gdy niekontrolowane koncerty wprowadzały na rynek szczepionki bez koniecznych pełnych badań klinicznych dotyczących skutków ubocznych. Poprzez międzynarodowe nakazy i sterowanie naszym zdrowiem dużo ludzi zmarło, a wiele osób cierpi teraz z powodu skutków ubocznych szczepionek, wywołujących na przykład zakrzepice i nikt nie ponosi za to odpowiedzialności. Już raz międzynarodowi burokraci, w tym unijni, zrobili sobie z nas jeden wielki eksperyment, nie chcemy kolejnego. Pewnie dla nas, jeżeli polityka zdrowia społecznego zostanie w kompetencjach krajowych.

Jednak bulwersuje najbardziej chęć zawładnięcia edukacją naszych dzieci przez Unię. Te propozycje zmian traktatowych są nie do przyjęcia, bo to jak wygląda edukacja w wykonaniu unijnym widzimy aż nadto dobrze w krajach zachodnich. Siłowe narzucanie ideologii gender i LGBT w szkołach to dla unijnych urzędników norma. To rodzice w danym kraju muszą mieć zapewnione prawo do wychowywania swoich dzieci zgodnie ze swoimi przekonaniami i światem

pojęciem. Przejęcie przez Unię edukacji oznaczać będzie walkę z naszą tradycją i chrześcijańskim światem wartości. Próbkę tego jak może to wyglądać mieliśmy już na Litwie w czasach ministra oświaty Steponavičiusa, gdy w przedszkolach nachalnie promowano ideologię gender na przykładzie „dwóch królewiczów”. Dzięki protestom rodziców skutecznie zatrzymano deprawowanie i gorszenie najmłodszych dzieci. Za takich „postępowców” dziękujemy.

Jak głosowali posłowie reprezentujący poszczególne kraje

Wracając do rezolucji PE, która zachęca do zmian w traktatach unijnych sprowadzających państwa członkowskie do roli landów, w praktyce zarządzanych centralnie z Brukseli, spójrzmy, jak głosowali posłowie reprezentujący poszczególne kraje. Głosowanie pokazało, że zwolennikom centralizacji i superpaństwa unijnego nie będzie na szczęście tak łatwo wprowadzić zmiany w życie. Te szkodliwe pomysły można było zatrzymać już na etapie głosowania w PE, bo rezolucja przeszła większością 17 głosów: 291 europosłów było za propozycjami zmian, 274 przeciw, a 44 wstrzymało się od głosu. Niestety, w PE głosy wstrzymujące nie liczą się tak jak na Litwie. Przy takich proporcjach głosów na Litwie rezolucja nie przeszłaby, gdyż suma głosów przeciw i wstrzymujących się

	Państwo	„Za”	„Przeciw”	„Wstrzymali się”
1.	Austria	8	6	1
2.	Belgia	12	7	0
3.	Bułgaria	6	4	3
4.	Chorwacja	4	7	0
5.	Cypr	0	3	2
6.	Czechy	4	13	2
7.	Dania	3	10	0
8.	Estonia	5	2	0
9.	Finlandia	6	6	2
10.	Francja	38	30	2
11.	Niemcy	64	11	3
12.	Grecja	9	3	3
13.	Węgry	4	10	1
14.	Irlandia	0	11	2
15.	Włochy	37	34	0
16.	Łotwa	2	3	1
17.	Litwa	5	2	3
18.	Luksemburg	5	0	0
19.	Malta	1	3	0
20.	Holandia	7	12	1
21.	Polska	9	38	0
22.	Portugalia	11	4	5
23.	Rumunia	7	22	0
24.	Słowacja	4	5	1
25.	Słowenia	5	3	0
26.	Hiszpania	34	10	9
27.	Szwecja	1	15	3

Ogółem: 291 274 44

jest większa od głosów za. Ale w Unii jest inaczej i wystarczy zwykła większość.

Do odrzucenia fatalnego dokumentu zabrakło niewiele. Dlatego szczególnie boli, że z litewskich europosłów 5 było za (Juknevičienė, Maldeikienė, Auštrevičius, Blinkavičiūtė, Olekas), 3 wstrzymało się (Kubilius, Mažylis, Ropė) i tylko my dwoje z Uspaskichem głosowaliśmy przeciw. A patrząc na głosowanie poszczególnych państw widać, że rezolucja nie była reprezentatywna i to daje nutkę optymizmu. Posłowie z 13 krajów w większości nie poparli tej rezolucji, natomiast posłowie z kolejnych 13 byli za, to swoisty remis w ilości krajów, gdyż posłowie z Finlandii zagłosowali tak: za 6, przeciw 6. Owszem rezolucja niestety przeszła, gdyż większość europosłów ją poparła, ale tak naprawdę o tym zdecydowali Niemcy, ponieważ aż 64 z nich było za, 11 przeciw, a 3 się wstrzymało. Skoro więc różnica w głosowaniu wyniosła 17 głosów, to sami Niemcy dali przewagę. Co ciekawe Włosi podzielili się prawie po połowie, gdyż 37 było za, a 34 przeciw. Jedynie małe państwo Luksemburg w całości poparło tę rezolucję (za 5 głosów), ale to raczej wynika z ich przywiązania do tego, że część instytucji unijnych ma tam swoje siedziby.

A jak zagłosowali europosłowie z naszego regionu i innych krajów? Polska 9 za/38 przeciw, Węgry 4 za/10 przeciw, Szwecja 1 za/15 przeciw. Bardzo pryncypialnie zagłosowali Irlandczycy: 0 za/11 prze-

ciw. Przeciw rezolucji w większości głosowali ponadto Chorwaci, Czesi, Duńczycy, Cypryjczycy, Holendrzy, Rumuni, Słowacy, Maltańczycy i Łotysze. Dlatego trudno uwierzyć, że większość Litwinów zagłosowała za tą szkodliwą dla suwerenności państw rezolucją, zwłaszcza, że niektórzy z nich mówią tyle o przynależności do partii patriotycznej. „Po czynach ich poznać...”

Jest nadzieja

Ta głębsza analiza głosowania (cała tablica pod artykułem) daje jednak nadzieję, że na kolejnych etapach procedowania propozycji zmian w traktatach nie przejdą, a raczej na pewno zostaną odrzucone podczas ewentualnej ratyfikacji, ponieważ wszystkie państwa bez wyjątku muszą takie zmiany zatwierdzić. A jak pokazało głosowanie w Parlamencie Europejskim, europosłowie z aż 13 krajów w większości głosowali przeciw propozycji wprowadzenia nowego traktatu unijnego, który zamiast państw narodowych stworzyłby ponadnarodową federację w postaci superpaństwa. Jest nadzieja, że Niemcom nie uda się namówić wszystkich państw na taki scenariusz, który tylko dla nich byłby korzystny. Przyszłością naszego kontynentu jest Europa ojczyzn z niezależną Litwą i Polską oraz suwerennymi narodami Europy.

Waldemar Tomaszewski,
poseł do Parlamentu Europejskiego

Miły obowiązek

Dokończenie ze s. 1

Piłsudscy zamieszkali w ocalałej oficynie, ale wkrótce przenieśli się do Wilna. Zułów wydzierżawiono i w końcu sprzedano. Nowi właściciele nie odbudowali dworu, fundamenty porastały chwastami i krzakami. Taki stan utrzymywał się do 1936 roku, gdy Zarząd Główny Związku Rezerwistów Rzeczypospolitej postanowił odkupić z rąk prywatnych teren po spalonym dworze wraz z otoczeniem i zachować go jako „rezerwat, jako drogą każdemu sercu polskiemu pamiątkę miejsca, gdzie urodził się i pierwsze lata dzieciństwa spędził Wielki Marszałek Polski Józef Piłsudski”.

W 1937 roku rozpoczęto budowę kompozycji pomnikowej, przygotowanej przez architekta Romualda Gutta. Prace przerwała wojna. W czasach sowieckich w miejscu dawnego majątku wzniesiono duży zespół zabudowań sowchozowych: fermy, obory, stodoły. Po odzyskaniu przez Litwę niepodległości w 1991 roku wszystko niszczało. Przed około 20 laty z inicjatywy ZPL rozpoczęto w Zułowie odbudowę przedwojennej kompozycji. Z czasów przedwojennych przetrwał tu jedynie dąb posadzony 10 października 1937 roku przez prezydenta Ignacego Mościckiego i marszałkową Aleksandrę Piłsudską.

ZPL uznał godne upamiętnienie miejsca urodzin Piłsudskiego za

sprawę honoru. Organizacja nabyła w Zułowie czterohektarową działkę, na której rośnie wspomniany dąb i gdzie stał dwór rodziny Piłsudskich. Rozpoczęto prace przy odbudowie kompozycji pomnikowej. Miejsce to już pełni rolę swoistego sanktuarium Polaków z Wileńszczyzny, ważnego dla kształtowania ich tożsamości narodowej i podtrzymywania więzi z Macierzą.

Uroczystości w Zułowie organizowane z inicjatywy ZPL tradycyjnie odbywają się trzy razy do roku: w maju, łącząc Dzień Polonii i Polaków za Granicą obchodzony 2 maja, święto Konstytucji 3 Maja i rocznicę śmierci marszałka przypadającą na 12 maja, następnie 15 sierpnia z okazji Dnia Wojska Polskiego i 5 grudnia w rocznicę urodzin Józefa Piłsudskiego.

Aleksandra Akińczo (PAP)

Centrum Rzemiosła Tradycyjnego
w Mejszagole zaprasza
do zapisania się na

ŚWIĄTECZNE WARSZTATY!

Wszyscy chętni mogą skorzystać z warsztatów edukacyjnych o tematyce bożonarodzeniowej, takich jak:

- * tworzenie ozdób choinkowych ze słomki
- * wyrabianie wieńców adwentowych
- * robienie domków piernikowych
- * tworzenie dekoracji na stół wigilijny i nie tylko...

Rejestracja pod nr: **+370 672 90 225**
+370 675 47 239

60 premier, ponad trzy tysiące przedstawień

Dokończenie ze s. 1
założycielki teatru. Tę komedię trupa teatralna wystawiła też na 50-lecie swojej działalności.

W niedzielnym przedstawieniu wystąpili nie tylko znani i wieloletni aktorzy Polskiego Teatru w Wilnie, ale też aktorzy młodego pokolenia. Postać pana Jowialskiego zagrał Jerzy Szymanel, a jego żony, pani Jowialskiej – Renata Szymanel. Ról ich syna, Szambelana, odtworzył Mirosław Szejbak, a rolę Szambelanowej – Teresa Samsonow. Gabriela Błazewicz wcieliła się w postać Heleny, córki Szambelana z pierwszego małżeństwa. Dariusz Piotrowicz zagrał rolę Janusza. Roman Niedźwiecki wystąpił w roli Ludmira, a Rafał Pieslak, który stworzył także scenografię do spektaklu, wcielił się w postać Wiktora. Ról lokala odtworzył Andrzej Staniul, żandarmów – Józef Brażyński i Czesław Litwinowicz, a pokojówki – Gabriela Ždanavičiūtė. Do spektaklu zaangażowana była też młodzież ze Studia Młodzieżowego Polskiego Teatru w Wilnie. O muzykę zadbał Mariusz Czarnecki, efekty dźwiękowe – Andrzej Kaczmarczyk, a choreografię opracowała Tatiana Siedunowa.

W dniu premiery Teatr Polski w Wilnie zaprezentował widzom także wystawę, zatytułowaną „Aktor – postać – kostium”. Była to wystawa niezwykła, bo żywa. Performanse z udziałem młodych aktorów Pol-

Premiera „Pana Jowialskiego” na 60-lecie Polskiego Teatru w Wilnie była okazją do życzeń, podziękowań, wyrazów uznania oraz licznych wspomnień byłych aktorów teatru. Gratulacje na ręce kierowniczk

z frakcji AWPL-ZChR w stołecznym samorządzie życzenia złożyła przewodnicząca Wanda Krawczonok. Z gratulacjami przybyła prezeska Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkol-

aktorkę i wieloletnią kierowniczkę artystyczną i reżyserkę Irenę Rymowicz. Początkowo działał jako Polski Zespół Teatralny przy Wileńskim Pałacu Kultury Kolejarzy. Pierwszą premierę miał 28 stycznia 1965 r. Była to komedia Aleksandra Fredry „Damy i huzary”. W 1980 r. otrzymał nadane przez władze litewskie miano „ludowy” i zmienił nazwę na Polski Amatorski Teatr Ludowy. W 1990 r. zespół już jako Polski Teatr w Wilnie został zaszczycony „Odznaką Zasłużony dla Kultury Polskiej” przez Ministerstwo Kultury i Sztuki Rzeczypospolitej Polskiej. Od 1993 roku kierowniczką Teatru jest Irena Litwinowicz – wieloletnia aktorka tego zespołu, dyplomowana reżyserka Leningradzkiego Państwowego Instytutu Kultury. Od 2001 r. Polski Teatr w Wilnie ma swoją siedzibę w Domu Kultury Polskiej w Wilnie. W dorobku Polskiego Teatru w Wilnie jest ponad 60 premier, ponad 3 tysiące przedstawień. W repertuarze są dramaty, komedie, bajki i farsy autorów polskich, litewskich oraz klasyków światowych, wystawiane w języku polskim.

Fot. Jerzy Karpowicz

skiego Teatru w Wilnie spotkał się z pozytywną reakcją publiczności. Inicjatorami i realizatorkami pomysłu są Bożena Sosnowska i Ewa Baliul.

Litwinowicz złożyła między innymi postanka na Sejm z ramienia AWPL-ZChR Rita Tamašunienė, ambasador RP w Wilnie. W imieniu radnych

na” – Krystyna Dzierżyńska.

Polski Teatr w Wilnie został założony w 1963 roku przez zawodową

Choinka symbolem solidarności

Dokończenie ze s. 1
mieszczącej się w Centrum Kultury. Chętni mogli odbyć podróż świątecznym samochodem. Mieszkańcy i goście Rudomina śpiewali i wesoło tańczyli razem z Justyną Palkiewicz i zespołem „Bičiuliai”. Wszystkich bawiły bajeczne postacie, z którymi każdy mógł so-

bie zrobić zdjęcie pamiątkowe. A zwieńczeniem fantastycznego wieczoru były kolorowe fajerwerki. Zastane białym puszystym śniegiem otoczenie, pięknie przystrojona mieniąca się różnymi kolorami choinka, życzliwi i uśmiechnięci ludzie, nastrojowa muzyka, wesoła zabawa, różne atrakcje i niespodzianki... Wszystko to sprawiło, że tegoroczna uroczystość zapalania lampek na choince pozostanie w pamięci na długo.

Wioleta Cereszka, dyrektorka Centrum Kultury w Rudominie, podziękowała pracownikom placówki kulturalnej za przygotowanie wspaniałego święta i życzyła wszystkim dobrej zabawy. Organizatorem niezapomnianego święta było Centrum Kultury w Rudominie oraz starostwo gminy Rudomino. W roli partnerów wystąpił Samorząd Rejonu Wileńskie-

go i spółka „Vilniaus Paukštynas”. Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia organizatorzy złożyli wszystkim najserdeczniejsze życzenia. Niech te światełka, które zostały zapalone na choince, przypominają wszystkim mieszkańcom Rudomina i gościom o ich bliskich, o wspólnym czasie spędzonym razem i o sile wspólnoty. Niech ta choinka stanowi symbol solidarności, wspierania się nawzajem i dawania radości innym. Każde światełko ma swój własny blask, tak jak każda osoba, obecna na tym święcie, wnosi coś wyjątkowego do życia innej osoby. Organizatorzy życzyli wszystkim wspaniałych świąt, pełnych miłości, radości i spełnienia marzeń, jak też zaprosili do wspólnego śpiewania kolęd i cieszenia się tym magicznym wieczorem.

Fot. Centrum Kultury w Rudominie

„Wilenka” zaprezentowała nowe widowisko patriotyczne

Zespół Pieśni i Tańca „Wilenka” zaprezentował publiczności nowe widowisko patriotyczno-muzyczne „Pieczęć pamięci”.

Koncert odbył się we wtorek, 28 listopada, wieczorem w Domu Kultury Polskiej w Wilnie. Na scenie wystąpiły dzieci od lat 5, młodzież i weterani zespołu. Obejrzyć występ „Wilenki” przybył ambasador RP na Litwie Kon-

stanty Radziwiłł wraz z małżonką.

Zespół Pieśni i Tańca „Wilenka” to pierwszy polski zespół dziecięco-młodzieżowy na Litwie, który powstał w roku 1972 w ówczesnej Szkole Średniej nr 19 (obecnie Gimnazjum im. Władysława Syrokomli) w Wilnie. Pomysłodawcą, założycielem i pierwszym kierownikiem artystycznym oraz dyrygentem zespołu był śp. Władysław Korcuć.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Ilona

Super sprawa! Brawo naszemu europoście Waldemarowi Tomaszewskiemu. Takie rzeczy są fundamentalne i nie mogą być zapomniane, że Europa musi być chrześcijańska!

katolik

Bardzo potrzebna konferencja, popieram jak najbardziej.

z Wilna

Na Wileńszczyźnie wszyscy pamiętają, że Europa powinna być Chrystusowa.

100 procent naszych polskich dzieci uczęszcza na religię. Najwięcej w kraju powołań do seminarium jest wśród Polaków. Każda uroczystość czy wydarzenie kulturalne zaczyna się Mszą św.

Polska partia AWPL-ZChR składa w Sejmie projekty zgodne z chrześcijańskimi wartościami - obrona życia od poczęcia do naturalnej śmierci, pomoc najstarszym seniorom i chorym, wsparcie dla rodzin.

Na Wileńszczyźnie życie toczy się w rytmie miłości do Boga i Ojczyzny oraz poszanowaniu drugiego człowieka.

Wanda

Jako chrześcijanie powinniśmy

się skrzyknąć i bronić wartości chrześcijańskich. Nie możemy dać się zepchnąć do katakumb, ale powinniśmy dumnie głosić nasz świat wartości, oparty na Dekalogu.

Aga

Świat jest małą planetą, a Jezus Chrystus jest Jedynym Zbawicielem, nie tylko Europy. Cytując myśl św. Jana Pawła II: „Europa musi być wspólnotą ducha”, ks. Infułat Ireneusz Skubiś podkreśla, że ta prawda dotyczy całej Ziemi. Zwłaszcza Europa Zachodnia niedomaga, jeśli chodzi o wiarę i kulturę, stąd spojrzenie na Europę Wschodnią. Świadomość chrześcijańskich korzeni cywilizacji życia potrzebna jest na całym świecie.

Marek

Międzynarodowy Ruch „Europa Christi” chce przypomnieć o chrześcijańskich korzeniach Europy i konieczności powrotu do idei Ojców Założycieli Unii Europejskiej: Schumana, De Gasperiego, Adenauera.

Teresa

Gratulacje dla organizatorów tej konferencji, dla lidera Polaków z Wileńszczyzny europościa Walde-

„Europa Christi” przyszłością Europy. Ważna konferencja w Strasburgu

W Parlamencie Europejskim w Strasburgu 21 listopada b.r. odbyła się konferencja: „Europa Christi” przyszłością Europy. Zorganizował ją europoseł Waldemar Tomaszewski, przewodniczący Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin. Konferencja odbyła się pod patronatem frakcji Europejskich Konserwatystów i Reformatorów.

mara Tomaszewskiego, który był wśród założycieli „Europa Christi”. Niech z tej konferencji wykielkuje dobre ziarno.

greg

Obrona wartości chrześcijańskich daje szansę na jakąkolwiek przy-

szłość dla Europy, bo teraz następuje systematyczny upadek cywilizacyjny.

Ryś

Ta konferencja, to jak koło ratunkowe dla pograżającej się w grzechu współcze-

snej Europy i całego świata.

Ryszard

Ksiądz Infułat Skubiś mówił – „Europa nie jest barbarzyńska i dzika w swojej kulturze, ona w swojej głębi, w swoim ukrwieniu jest chrześcijańska. Trzeba, aby wizję do naszego świata otrzymał Pan Jezus Chrystus.”

Dlatego należy przywrócić chrześcijański fundament, z którego Europa wyrosła.

Priest

Europa będzie albo chrześcijańska, albo nie będzie jej wcale – to hasło jest dzisiaj nad wyraz aktualne i prawdziwe. Prezes ZPL i AWPL Waldemar Tomaszewski jest najlepszym ambasadorem „wiernej” Wileńszczyzny bo wszędzie gdzie jest, sławi naszą wileńską ziemię, przywiązanie do Macierzy i wiarę.

O mitologizacjach prostaków

Konserwatysta Audronius Ažubalis, wnikliwy czytelnik portalu L24 (jak się okazuje), wpadł w szal po przeczytaniu na nim historycznego artykułu o wyzwoleniu Wilna przez wojska generała Żeligowskiego 8 października 1920 roku. Artykuł pod tytułem „Przed 103 lata Wileńszczyzna została wyzwolona przez swoich żołnierzy” poseł uznał za „prowokację” oraz „szowinistyczną dezinformację” i z taką adnotacją skierował go na ręce Grażiny Ramanauskaitė, inspektorki Komisji Etyki Dziennikarskiej.

marcin

Lietuwijski nacjonalistyczny beton nie przyjmuje faktów takich jak polska wielowiekowa przeszłość Wilna, Wileńszczyzny, ale też Kowieńszczyzny. Bo w ten sposób pada mit pełnej lietuwijskości na tych ziemiach. Nawet szkoda takich niedouczonek ażubalisów i innych, bo muszą się męczyć okrutnie, gdy ich kłamstwa padają pod siłą argumentów historycznych.

Andrzej

Chwała Bohaterom wileńskiej Armii Krajowej! Armia Krajowa to fenomen na skalę światową. Tylko Polacy potrafili w takiej skali zorganizować się i prowadzić działalność, znajdując się pod okupacją. Dążenie do niepodległego bytu jest wpisane w polską duszę.

wileński

Armia Krajowa na Wileńszczyźnie była najsilniejsza i najlepiej zorganizowana w całej RP, oczywiście po Warszawie. To dla nas powód do dumy, że nasi przodkowie walczyli i oddawali życie za wolną Polskę.

PL-LT

Jeden Naród ponad granicami! Cześć i chwała Bohaterom AK!

z Wilna

8 października 1920 r., oddziały pod dowództwem gen. Lucjana Żeligowskiego za wiedzą Józefa Piłsudskiego rozpoczęły „bunt” mający na celu wyzwolenie Wilna i Wileńszczyzny oraz przekazanie miejscowej ludności prawa decydowania o przyszłości tych ziem. Wyzwolenie miasta zostało przyjęte z entuzjazmem przez miejscową ludność na Wileńszczyźnie.

Wilno po zakończeniu I wojny światowej kilkakrotnie przechodziło z rąk do rąk. Pod koniec grudnia 1918 r. z miasta wycofały się oddziały niemieckie. Po krótkich starciach z Litwinami i miejscowymi bolszewikami Wilno przejęły siły polskiej samoobrony. Po kilku dniach zostały zmuszone do jego opuszczenia przed zbliżającą się Armią Czerwoną (...). W kwietniu 1919 r. miasto zostało odzyskane w wyniku błyskotliwej ofensywy, dowodzonej

przez Józefa Piłsudskiego. Wilno było polskie aż do lipca 1920 roku, gdy do miasta wkroczyli bolszewicy w ramach ofensywy na Warszawę marszałka Tuchaczewskiego. Po zwycięskiej Bitwie Warszawskiej uciekający bolszewicy 31 sierpnia 1920 r. przekazali Wilno władzom Litwy Kowieńskiej, tym samym, prowokując nowy konflikt o miasto. Pochodzący z Wileńszczyzny gen. Lucjan Żeligowski 8 października 1920 r. wyruszył w kierunku Wilna, wojska litewskie nie stawiały większego oporu. 9 października 1920 r. o godz. 14.15 1 Kompania Mińskiego Pułku i 1 szwadron 3. Pułku Strzelców Konnych wkroczyły do Wilna. Akcja przeszła do historii jako tzw. „Bunt Żeligowskiego”. Jej przeprowadzenie było szybkie i w zasadzie bezkrwawe, gdyż dywizja

miała zdecydowaną przewagę nad znajdującymi się na tym terenie oddziałami litewskimi. Cała operacja spotkała się z entuzjastycznym wsparciem miejscowej ludności. Na zdobytych terenach gen. Lucjan Żeligowski proklamował Republikę Środkowej Litwy.

W marcu 1922 r. na terenie Wileńszczyzny odbył się demokratyczny plebiscyt o przyszłości tych ziem, w którym przy wysokiej 64 procentowej frekwencji absolutna większość głosujących opowiedziało się za połączenie się z Rzeczpospolitą Polską. Po roku 15 marca 1923 r. decyzję tą potwierdziła Rada Ambasadorów mocarstw światowych.

Patriota

Cześć i chwała Bohaterom – synom Ziemi Wileńskiej! Cześć i chwała dzielnym żołnierzom generała Lucjana Żeligowskiego, którzy wyzwolili swoje rodziny od przemocy obcych!

Krzysztof Gdańsk

Polskość Wilna i Wileńszczyzny jest trudna do zaakceptowania dla niektórych litewskich polityków, historyków czy publicystów, którzy chcieliby przekreślić kilkaset lat dziejów i osiągnąć polskiego Wilna. Wymowny jest fakt, że żołnierze gen. Żeligowskiego wracali na rodzinną ziemię, do swoich domów, witani

entuzjastycznie przez mieszkańców. Wszystko to potwierdza skąd również dziś się bierze silna tutaj polska wspólnota, mocne polskie organizacje społeczne: ZPL, Macierz Szkolna, wiele zespołów artystycznych, czy też polityczne ramie tutaj Polaków czyli AWPL-ZChR.

W taki oto sposób historia łączy się z teraźniejszością.

Ryszard

Skandaliczne wypowiedzi polityków czy działaczy pokroju Ažubalisa albo Valotki (kierownika Inspekcji Języka Litewskiego) są niedopuszczalną próbą wszczęcia waśni narodowościowych w sytuacji geopolitycznej ekstremalnie trudnej. To właśnie oni powinni za to zostać postawieni w stan oskarżenia za ewidentne szkodenie państwu.

czytelnik

„Jeśli wola ludności ma mieć jakikolwiek głos, to ani miasto Wilno ani okręg podmiejski nie chcą słyszeć o należeniu do państwa tarybowego (Litwy)” - tak twierdził w 1920 roku Antoni Sujkowski, geograf, polski ekspert na konferencji pokojowej w Paryżu. Dodawał, że w okręgu wileńskim na 93 tys. mieszkańców było 84 tys. Polaków, zaś w Wilnie na 206 tys. mieszkańców było zaledwie 2,6 tys. Litwinów.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym dziewiątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
7 grudnia 2023
Św. Ambrożego, biskupa
i doktora Kościoła,
wspomnienie**

Mt 7, 21. 24-27

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie każdy, kto mówi do Mnie: «Panie! Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w czyn, jest podobny do człowieka rozsądnego, który zbudował dom na skale. Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom. Ale on nie runął, bo zbudowany był na skale. Każdy, kto słucha tych moich słów, ale nie wprowadza ich w czyn, podobny jest do człowieka głupiego, który dom zbudował na piasku. Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom, a on się zawalił. A upadek jego był wielki”.

NA CZYM OPIERAM SWOJE ŻYCIE?

Nie wystarczy słuchać słowa Bożego, trzeba nim żyć. Jeśli tylko słuchamy, to tak jakbyśmy mieli najlepsze ziarno na zasiew, które jednak spoczywa w worku, bez szans na plony. W przypowieści Jezus przedstawił dwa domy. Obydwa doświadczyły tych samych przeciwności: deszczu, powodzi, wichru. Jeden ocalał, a drugi upadł, bo wszystko zależy od fundamentu. Drażnienie w skale wiele kosztuje, jednak nadaje stabilność i bezpieczeństwo budowli wzniesionej na takim fundamencie. Jeśli nasze życie ma fundament w słowie Bożym, możemy przetrwać każdą nawałnicę.

Do Boga zatem zbliża nas nie tyle mówienie: „Panie, Panie”, ile spełnianie woli Ojca.

Jezu, proszę Cię, ucz mnie każdego dnia czynić z woli Ojca sens i fundament mojego życia.

**Piątek,
8 grudnia 2023
Niepokalane Poczęcie
Najświętszej Maryi Panny,
uroczystość**

Łk 1, 26-38

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef, z rodu Dawida. Dziewicy było na imię Maryja. Anioł przyszedł do Niej i powiedział: „Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co znaczy to pozdrowienie. Wtedy anioł powiedział do Niej: „Nie bój się, Maryjo, bo Bóg Cię obdarzył łaską. Oto poczniesz i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca”. Wtedy Maryja zapytała anioła: „Jak się to stanie, skoro nie znam pożycia małżeńskiego?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i ostoni Cię moc Najwyższego; dlatego Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. Oto Twoja krewna Elżbieta pomimo starości poczęła syna i jest już w szóstym miesiącu, chociaż uważa się ją za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. A Maryja tak odpowiedziała:

„Jestem służebnicą Pana; niech mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

„TAK”, KTÓRE ZMIENIŁO LOSY ŚWIATA

Anioł Gabriel, objawiając Maryi wolę Bożą, na początku Ją zaprasza: „Raduj się!”. Później nazywa Ją pełną łaski. To jest motyw radości Maryi. Gabriel obwieszcza Jej, kim jest w oczach Boga i co On dla Niej uczynił: wypełnił Ją całkowicie swoją łaską, miłością, upodobaniem. W Maryi wszystko jest łaską, wszystko jest z Boga. W Niej nie ma miejsca na grzech, dlatego nazywamy Ją Niepokalaną, czyli uwolnioną od skutków grzechu pierwotnego i nieskażoną żadną winą. Ta łaska jest dana Maryi, aby mogła stać się Matką Boga. Bóg obdarza Maryję pełnią wszelkich łask, zaprasza do przyjęcia daru Bożego macierzyństwa i czeka na Jej odpowiedź. Od decyzji tej młodej dziewczyny zależały losy całej ludzkości.

Jezu, dziękuję Ci za dar Twojej i naszej Matki, Maryi. Jej świętość wskazuje mi drogę ku Tobie.

**Sobota,
9 grudnia 2023
Św. Jana Diego Cuauhtlatotzin**

Mt 9, 35 – 10, 1, 5a. 6-8

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie. Nauczał w synagogach i głosił ewangelię o królestwie. Leczył także wszystkie choroby i dolegliwości. A widząc wielkie tłumy ludzi, litował się nad nimi, gdyż byli udreżeni i porzuceni jak owce, które nie mają pasterza. Wtedy powiedział do uczniów: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na swoje żniwo”. Przywołał dwunastu uczniów i dał im władzę nad duchami nieczystymi, aby mogli je wyrzucać i uzdrawiać wszystkie choroby oraz dolegliwości. Tych Dwunastu Jezus posłał i nakazał im: „Nie chodźcie do pogan i omijajcie miasta samarytańskie. Idźcie natomiast do zagubionych owiec z narodu izraelskiego. Idźcie i głoscie: Nadchodzi już królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych i wyrzucajcie demony. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”.

BYĆ ŚWIADKIEM KRÓLESTWA

W Adwencie oczekujemy na powtórne przyjście Chrystusa. I przyjdzie On jako Pan panów i Król królów, jako sprawiedliwy Sędzia. Jednak, jak mówi nam Ewangelia, zanim to nastąpi, Jezus przychodzi do nas jako miłosierny Zbawiciel. Nie tylko sam nawiedza nasze miasta i wsie, ale posyła też do nas swoich uczniów i apostołów. Na mocy chrztu św. także każdy z nas jest uczniem Jezusa. Świat, nasi bliscy, ludzie, których spotykamy, oczekują na nasze świadectwo wiary, nadziei i miłości. Darmo otrzymaliśmy, darmo dawajmy, z radością i entuzjazmem.

Jezu, pragnę, aby również moje świadectwo chrześcijańskiego życia mówiło innym o nadchodzącym królestwie niebieskim.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

**Niedziela,
10 grudnia 2023
II niedziela Adwentu**

Mk 1, 1-8

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA**

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Tak napisał prorok Izajasz: „Oto wysyłam mojego posłańca przed Tobą, aby przygotował Twoją drogę. Głos, który woła na pustyni: Przygotujcie drogę Pana! Wyprostujcie Jego ścieżki!”. Jan chrzczył na pustyni i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów. Przychodzili do niego ludzie z całej judejskiej krainy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy; wyznawali swoje grzechy, a on chrzczył ich w rzece Jordan. Jan nosił ubranie z wielbłądziej sierści i skórzany pas na biodrach. Żywił się szarańczą i miodem dzikich pszczoł. Głosił: „Idzie za mną potężniejszy ode mnie, a ja nie jestem godny, aby schylić się i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja ochrzciłem was wodą, a On będzie was chrzczył Duchem Świętym”.

ODWAGA NAWRÓCENIA

Jan przygotowuje drogę Jezusowi. Jest głosem Słowa. Jan zanurza w wodzie, podczas gdy Jezus zanurza w miłości Ducha Świętego. Jan, stając się drogą dla Jezusa, zaprasza innych: „Przygotujcie drogę Pana!”. Autentyzmem jego życia z Bogiem pociągnął wielu do przemiany życia. Także my, podejmując osobisty trud nawrócenia i przemiany naszego życia, stajemy się inspiracją dla innych. Pokazujemy, że zmiana jest możliwa, że warto żyć według wartości ewangelicznych. Żyjąc blisko Boga, można być człowiekiem wiernym, dobrym, prawdziwym, a także radosnym, wolnym, szczęśliwym i spełnionym.

Jezu, przynoszę Ci dziś moją tęsknotę za nowością życia, którą tylko Ty możesz mi ofiarować.

**Poniedziałek,
11 grudnia 2023
Św. Damazego I, papieża**

Łk 5, 17-26

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Pewnego dnia, gdy Jezus nauczał, siedzieli tam faryzeusze i znawcy Prawa, którzy przybyli ze wszystkich miejscowości Galilei, Judei i z Jeruzalem. I była w Nim moc Pańska, tak że mógł uzdrawiać. A jacyś mężczyźni przynieśli na noszach człowieka, który był sparaliżowany. Chcieli go wnieść i położyć przed Nim. Ponieważ z powodu tłumy nie mogli go wnieść, weszli na taras domu i przez dach spuścili go na noszach do środka przed Jezusa. On, widząc ich wiarę, powiedział: „Człowieku, twoje grzechy zostały ci odpuszczone”. A nauczyciele Pisma i faryzeusze zaczęli się zastanawiać: „Kim On jest, skoro mówi bluźnierstwa? Kto może odpuszczać grzechy, jeśli nie sam Bóg?”. Jezus poznał ich myśli i powiedział do nich: „Nad czym się tak zastanawiacie w waszych sercach? Co jest łatwiej: powiedzieć: «Twoje grzechy zostały ci odpuszczone», czy też powiedzieć: «Wstań i chodź»? Abyście się jednak przekonali, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – powiedział do człowieka sparaliżowanego – mówię ci, wstań! Weź swoje nosze i idź do domu!”. A on na ich oczach natychmiast wstał, wziął to, na czym leżał, i odszedł do domu, chwając Boga. Wszystkich ogarnęło zdumienie. Chwalili Boga i pełni bojaźni mówili: „Dzisiaj widzieliśmy niezwykłe rzeczy”.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

NAJWIĘKSZE UZDROWIENIE

Największym nieszczęściem człowieka jest paraliż jego duszy, spowodowany przez grzech. Jezus nie przywrócił wzroku wszystkim niewidomym, nie uleczył wszystkich chorych, ale wszystkim podarował łaskę zbawienia. Jak jest ona ważna, ukazuje nam dzisiejsza Ewangelia. Jezus najpierw leczy duszę paralityka, a potem przywraca władzę jego ciału. Czyni to, widząc wiarę przyjaciół, którzy go przynieśli. Największym cudem jest więc uzdrowienie wewnętrzne, duchowe, często niewidzialne dla oczu, lecz odczuwalne sercem.

Dziękuję Ci, Jezu, za te osoby, które na modlitwie przynoszą mnie do Ciebie, i za tych, których ja mogę do Ciebie przynosić.

**Wtorek,
12 grudnia 2023
Najświętszej Maryi Panny
z Guadalupe**

Mt 18, 12-14

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jak się wam wydaje? Jeśli ktoś ma sto owiec, a jedna z nich się zgubi, czy nie pozostawi w górach dziewięćdziesięciu dziewięciu i nie wyruszy na poszukiwanie zaginionej? Zapewniam was: Gdy ją znajdzie, ucieszy się nią bardziej niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu, które się nie zgubiły. Podobnie wasz Ojciec, który jest w niebie, nie chce, aby zaginął nawet jeden z tych najmniejszych”.

WIELKA DOBROĆ OJCA

Pan nie tylko dzieli z nami radość. Jest również wtedy, kiedy przeżywamy jakiś trudny moment, doświadczamy bólu, cierpienia czy pustki, kiedy wydaje się nam, że Bóg o nas zapomni. Ale tak nie jest. Bóg zawsze jest przy nas. A kiedy się pogubimy, szuka nas. Raduje się, kiedy nas odnajduje. Bóg nigdy z nas nie rezygnuje. Każdy z nas jest najważniejszy w Jego oczach. Jezus pragnie, abyśmy

doświadczali wielkiej dobroci Ojca. Zawsze walczy o nas. Jego miłość nas chroni od całkowitego zagubienia. Jest wierny każdemu z nas. W swojej dobroci Bóg nas dźwiga i niesie przez życie.

Boże, dobry Ojcze, dziękuję Ci za to, że zawsze mnie szukasz i przychodzisz z pomocą.

**Środa,
13 grudnia 2023
Św. Łucji, dziewicy
i męczennicy,
wspomnienie**

Mt 11, 28-30

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście. Ja dam wam wytchnienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie, że jestem łagodny i pokorny sercem. Znajdziecie ukojenie dla waszych dusz. Bo moje jarzmo jest łatwe do niesienia, a mój ciężar lekki”.

JEZUS DAJE NAM UKOJENIE

W życiu codziennym przygniata nas ciężar obowiązków. Szukamy odpoczynku i ukojenia. Prawdziwe ukojenie, pokój i nadzieję niosą nam słowa Jezusa. Chrystus rozumie człowieka utrudzonego i pragnie go przygarnąć do siebie. On obdarza nas miłością bezwarunkową. Chce, abyśmy w Jego cichym i pokornym Sercu odnaleźli spokój. Zaprasza nas do siebie. Przyjęcie tego zaproszenia nie oznacza jednak, że nasze życie stanie się bezproblemowe. Jezus daje nam także swoje jarzmo. Jeśli je zaakceptujemy, nasze codzienne zmagania nabiorą sensu. Bo On nas prowadzi, pomaga nam. Z Jezusem przy boku możemy wszystko, On obdarza nas swoją siłą.

Panie Jezu, Ty wiesz, jak często przytłacza mnie ciężar codziennego życia, spraw, by Twoja obecność dawała mi ukojenie.

Śmiertelne powodzie

Co najmniej dziewięć osób zginęło w powodziach w stanach Andhra Pradeś i Tamilnadu na południu Indii.

Problem z migracją

Wielka Brytania wprowadza zmiany w zakresie imigracji. Nowy minister spraw wewnętrznych przedstawił pięciopunktowy plan, który ma znacząco ograniczyć legalną imigrację. Dwa tygodnie temu brytyjski rząd statystyczny ogłosił rekordowe dane na temat imigracji. W minionym roku saldo migracji netto wyniosło 745 tys. osób. To najwyższy wskaźnik od czasów II wojny światowej.

Szokujące temperatury

W miejscowości Ojmiakon na Syberii, w republice Jakucji, temperatura spadła do minus 58 stopni Celsjusza. Odczuwalna temperatura ma być według prognoz jeszcze niższa – minus 63 stopnie – z powodu wilgoci i wiatru. Ojmiakon i pobliska miejscowość Tomtor słyną jako najzimniejsze stale zamieszkałe miejsca na świecie.

Kryzys bezdomności

W Serbii żyje około 20 tys. bezdomnych, z czego jedną czwartą stanowią dzieci i młodzież poniżej 14. roku życia. Około 5 tys. bezdomnych żyje w Belgradzie, stolicy Serbii. Pomimo znacznej liczby osób młodych żyjących w Serbii bez dachu nad głową, do schronisk kierują się przede wszystkim osoby starsze.

Walki w Strefie Gazy

Rodzą się jeszcze większe obawy o los ludności cywilnej na Bliskim Wschodzie. Wojsko Izraela prowadzi kolejny etap działań wojennych w Strefie Gazy, tym razem na południu. Znajduje się tam mnóstwo uchodźców, którzy uciekli z północy. Między Izraelem a bojownikami Hamasu cały czas dochodzi do wymiany ognia.

Masowe protesty przeciw eutanazji

Na ulice 50 miast Francji wyszły tysiące osób, aby zaprotestować przeciwko legalizacji tzw. eutanazji. Zwracano uwagę, że zaferowanie chorem „wspomaganego samobójstwa” poprzez dostarczenie śmiertelnej trucizny nigdy nie będzie wyrazem współczucia. Symbolem demonstracji były maski groteskowej postaci z „Kryzku” E. Muncha.

32. rocznica Radia Maryja. Prawda wpisana jest w misję toruńskiej rozgłośni

Radio Maryja powstało, by służyć Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie. Od początku stało się obrońcą prawdy, a w gąszczu dezinformacji i manipulacji ukazywanie prawdy historycznej ma dziś kluczowe znaczenie, bo tylko na prawdzie jesteśmy w stanie budować przyszłość.

Prawda wpisana jest w misję Radia Maryja.

– Media to nie tylko technika, ale i całe zaplecze ludzi, dziennikarzy, którzy będą mówili prawdę – zaznaczył o. dr Tadeusz Rydzik CSsR, Dyrektor i Założyciel Radia Maryja.

Rozgłośnia od powstania prowadziła programy historyczne. Ukazywanie prawdy historycznej obecne jest również w serwisach informacyjnych oraz programach publicystycznych, takich jak „Rozmowy niedokończone” czy „Aktualności dnia”.

– Radio Maryja od samego początku mówiło, że prawda – także prawda historyczna – jest potrzebna, byśmy mogli się rozwijać. Nie ma przyszłości bez przeszłości, bez pamiętania, bez uczenia się na faktach, które może powinny być lepsze, powinny być inne. Uczymy się na historii – zwrócił uwagę Andrzej Jaworski, sekretarz Rady Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II.

Obecnie media lewicowo-liberalne próbują wymazać rolę Kościoła z historii Polski, a przecież pełnił on tak ważną funkcję.

– Najbardziej fundamentalną prawdą o Polsce i o narodzie polskim jest to, że ten naród od samego początku był związany z Kościołem i katolicyzmem. Wydaje się, że żadna rozgłośnia i żaden ośrodek tak mocno nie podkreśla i nie ujawnia tej prawdy, aż do czasów współczesnych, jak Radio Maryja – mówił historyk prof. Mieczysław Ryba, ekspert i felietonista Radia Maryja.

Rodzina Radia Maryja ukazuje prawdę historyczną poprzez kolejne wzrastające dzieła. W maju 2016 r. dokonano konsekracji Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy

Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II. W świątyni znajduje się kaplica, która jest poświęcona Polakom ratującym Żydów.

W sierpniu 2020 roku otwarto kolejne dzieło – Park Pamięci Narodowej. Znajduje się w nim ponad 18 tys. nazwisk Polaków, którzy w czasie II wojny światowej z narażeniem życia ratowali Żydów.

– Bardzo mało jest w naszej pamięci wiedzy o naszych bohaterach, którzy oddawali życie za Żydów czy byli prześladowani w czasie okupacji, to wszystko jest uzupełniane i wpisuje się w przekaz Parku Pamięci – zwrócił uwagę prof. Mieczysław Ryba.

19 października tego roku zostało otwarte Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II.

– Oto otwieramy kolejne dobre dzieło w tym miejscu – dzieło, które pozwoli nam przywracać pamięć, zachować pamięć, ale też dzieło, które będzie kształtowało również naszą tożsamość. Jakże tego potrzebujemy – podkreślił ks. bp Wiesław Śmigiel, ordynariusz diecezji toruńskiej.

Tożsamość ta związana jest z heroiczną walką o Ojczyznę, niepodległość i suwerenność.

– TV Trwam i Radio Maryja jako jedne z pierwszych mediów mówiły o „Żołnierzach Wyklętych”, pokazywały, jak ważna jest prawda ostatnich lat. Naturalnym następstwem

tego jest to ostatnie dzieło, które wyrosło przy Radiu Maryja, czyli Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II, gdzie mamy uczyć się naszej historii na nowo, uczyć się jej oczami św. Jana Pawła II, być dumni z naszej historii, być dumni z naszego patriotyzmu – wskazywał Andrzej Jaworski.

Ta дума z Ojczyzny ukazana jest w toruńskim muzeum, które powstało dzięki rodzinie Radia Maryja.

– Od strony technicznej, a przede wszystkim merytorycznej, widzimy polskość w najczystszy wydaniu – nie w patologicznych działaniach, gdzie chociażby w czasach komunistycznych była zdrada przynajmniej części ludzi, gdzie był upadek, ale w najpiękniejszym wzorcu polski katolickiej, która rozwijała się przez wieki, kształtowała swoją tożsamość. W tym dziedzictwie żyjemy aż do czasów prymasa Wyszyńskiego, Jana Pawła II – to jest nam przekazane – mówił prof. Mieczysław Ryba.

Innym z ważnych dzieł jest Akademia Kultury Społecznej i Medialnej, która dzięki wybitnej kadry naukowej kształci kolejne pokolenia młodych patriotów, ukazując prawdę.

– Trzeba po prostu chcieć znaleźć prawdę i żyć w prawdzie. Wtedy wszystko będzie dobrze – podkreślił o. dr Tadeusz Rydzik CSsR.

Fot. **Monika Tomaszek** (radiomaryja.pl)

Unijna komisarz ds. wewnętrznych mówi o „ogromnym ryzyku ataków terrorystycznych w UE”

Ze względu na trwającą wojnę w Strefie Gazy Unia Europejska (UE) stoi obecnie w obliczu zwiększonego ryzyka terroryzmu, stwierdziła we wtorek europejska komisarz do spraw wewnętrznych Ylva Johansson.

„W obliczu trwającej wojny między Izraelem a Hamasem oraz polaryzacji, jaką powoduje ona w naszym społeczeństwie, a także w związku ze zbliżaniem się sezonu świątecznego w Unii Europejskiej istnieje ogromne ryzyko ataków

terrorystycznych” – powiedziała Ylva Johansson na posiedzeniu ministrów spraw wewnętrznych UE w Brukseli.

Johansson wspominała o sobotnim ataku nożownika w Paryżu, w wyniku którego zginął niemiecki turysta, a dwie inne osoby zostały

ranne, a także o wcześniejszych incydentach.

Komisarz zapowiedziała, że planuje się przeznaczyć dodatkową kwotę 30 mln euro na ochronę niektórych obiektów, np. miejsc kultu.

W kontekście działań wojennych na Bliskim Wschodzie i na Ukrainie ministrowie UE będą naradzać się w sprawie bezpieczeństwa we Wspólnocie. W porządku obrad znalazły się również dyskusje na temat strefy Schengen oraz postępów w zakresie reformy przepisów azylowych i migracyjnych.

Fot. **pixabay.com / Pexels**

Orzeczenie TK

Trybunał Konstytucyjny uznał, że przepisy prawa łowieckiego o wyłączeniu odpowiedzialności odszkodowawczej dzierżawców lub zarządców obwodu łowieckiego za szkody wyrządzone w uprawach są zgodne z ustawą zasadniczą.

Bezpieczny kredyt 2 procent

Do Sejmu trafił rządowy projekt nowelizacji ws. programu „Bezpieczny kredyt 2 procent”. Limit budżetu programu w przyszłym roku może wzrosnąć z 941 mln do 1,8 mld złotych. Zgodnie z nowelą, w latach 2024–2032 rządowe dofinansowanie kredytów 2 procent wzrośnie z około 11,3 mld do ponad 16 mld złotych. Program zwiększył dostępność mieszkań i domów dla polskich rodzin.

Pozytywna tendencja

Port w Gdańsku przeładował w 2022 roku o 40 proc. więcej towarów niż w roku poprzednim. Jest to największy wzrost wśród wszystkich europejskich portów. W 2021 roku w Gdańsku przeładowano 45 mln ton ładunków. Natomiast w 2022 r. – 63,1 mln ton. Tym samym Gdańsk wyprzedził m.in. Bremerhaven (42,7 mln ton) i Barcelonę (57,4 mln ton) oraz zbliżył się do Marsylii (66,9 mln ton).

Godny patron

Dworzec Gdańsk Główny, jeden z najbardziej rozpoznawalnych obiektów kolejowych w kraju, otrzymał imię Mieczysława Jałowieckiego, który zasłynął jako dyplomata, a Polsce przysłużył się poprzez zakupienie terenów na Westerplatte. Dworzec Gdańsk Główny dołączył do listy 16 obiektów kolejowych, które noszą imiona znaczących postaci narodowych.

Nieuczciwa konkurencja

Ukraina nieuczciwie postępuje wobec polskich przewoźników – podkreślają przedstawiciele władz RP. Polska domaga się od Komisji Europejskiej oceny skutków umowy transportowej z Ukrainą i proponuje otwarcie dodatkowego przejścia granicznego dla pustych samochodów ciężarowych.

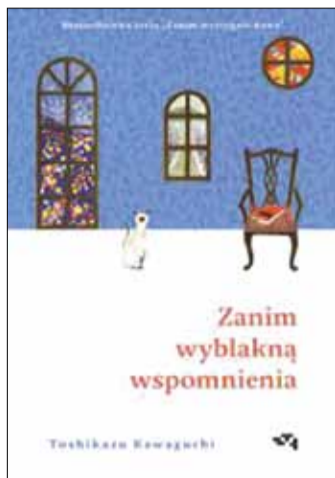
Fototeka Pałacu Saskiego

Trwa kampania „Fototeka Pałacu Saskiego”. Inicjatywa ma wspomóc rekonstrukcję detali Pałacu Saskiego i Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej. Spółka Pałac Saski zebrała ponad cztery tysiące kopii materiałów źródłowych, takich jak plany budowlane, mapy i fotografie. Spółka zaapelowała o udostępnianie zdjęć z prywatnych zbiorów, aby stworzyć jak największą kolekcję obrazów związanych z Pałacem Saskim.

CZYTAM, BO LUBIĘ

Toshikazu Kawaguchi „Zanim wyblakną wspomnienia”

Na zboczu góry Hakodate w północnej Japonii kawiarnia Donna Donna słynie z olśniewających widoków na port. Ale to nie wszystko. Podobnie jak urocza tokijska kawiarnia Funiculi Funicula, Donna Donna oferuje swoim klientom niezwykłą możliwość podróży w czasie. To trzecia część bestsellerowej serii „Zanim wystygnie kawa”. Spokojna powieść, która w chaosie kawiarnianej zawieruchy odkrywa inny wymiar rzeczywistości, magiczna książka pokazująca czym jesteśmy dla świata a świat dla nas, co jest ważne a ważniejsze, czego żałujemy a na czym powinniśmy poprzestać. Zanim wyblakną wspomnienia” to historia czworga nowych klientów, z których każdy ma nadzieję przenieść się w czasie i naprawić przeszłość. Wśród znajomych twarzy z poprzednich powieści Toshikazu Kawaguchiego pojawią się też: córka, która ma żal do rodziców, że ją osierocili; tęskniący za ukochaną komik; pogrążona w żałobie młodsza siostra i młody mężczyzna, który zbyt późno uświadamia sobie swoje uczucia. Czy odnajdą to, czego szukają?

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Idą święta...

Święta tuż-tuż, więc wciąż większość z nas gdzieś „biegnie” – po prezenty, po zakupy, po choinkę. Sytuacji stresowych przybywa. – Tymczasem święta to czas odpoczynku. Nie róbmy rzeczy, na które nie ma naszej zgody – radzą psychologowie. Okres świąteczny może też być źródłem ogromnego stresu, a przyczyny są bardziej zróżnicowane niż mogłoby się wydawać. W domu czekają na nas porządki, dekorowanie, pakowanie wigilijnych podarków. Niektórzy martwią się, czy ze wszystkim zdążą, inni tym, że mają całe przygotowania na swojej głowie. Są też tacy, którym kupione prezenty spędzają sen z powiek, bo nie wiedzą, czy spodobają się przyszłemu obdarowanemu. Na dodatek otacza nas mnóstwo reklam, a w nich uradowane gospodynie, pięknie udekorowane, wysprzątane domy, szczęśliwe rodziny – to kolejny element, który sprawia, że możemy poczuć się niewystarczająco bliscy ideału. Wiele zależy od naszych relacji z rodziną. Im jesteśmy starsi, tym więcej spada na nas obowiązków organizacyjnych i partycypowania w świątecznych kosztach. To mieszanka wybuchowa - uważają psychologowie. Część z nas ma także narzucane role, z którymi się nie zgadza - jak przyjmowanie gości. Inni obawiają się pytań bądź oczekiwań bliskich, na przykład o ustabilizowanie się. Nie lubimy być sprawdzani i weryfikowani na każdym kroku. A po pandemii dokonany się zmiany społeczne, które nie pozostają bez wpływu na naszą psychikę. Zmniejszyły się nasze kompetencje w zakresie interakcji międzyludzkich. Nie czujemy się już dobrze, gdy wokół nas dużo się dzieje i jest gęsto. Co możemy zrobić, by przeżyć święta pozytywnie? Święta nie zawsze muszą być „10 na 10”, być może za wiele od siebie wymagamy – podkreślają eksperci. Jednak, gdy już wybierzemy się do rodziny, warto poruszać „bezpieczne tematy”. Gdy zaczniemy rozmawiać o polityce, czy innych członkach rodziny atmosfera może się zagęścić, a święta skończyć się rodzinną awanturą. Nie po to spotykamy się z bliskimi, by ktoś nas pouczał, jak mamy żyć i gdzie mamy pracować. Dlatego pozostajmy sobą i dopuśćmy do głosu swoje własne pragnienia, nawet jeżeli będzie to oznaczać odejście od utartych schematów.

KRZYŻÓWKA z W 1238

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 13 grudnia 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

miejsce walki bokserkiej		młodszy podokres trzeciorzędu		materiał opalowy z bagna		garaż dla samolotów		wybierny szierany z szafy		ziemiak po poznańsku
		4		kółka na nogach					17	
iluzja przewodzi bodźce				8		zabiegi, zapędy skok do basenu			14	przyklejany do rany
jedzony ze śmietaną						choroba kaczan kukurydzy				
wykładowca języka obcego	na koncie w banku			ozdoba kolekcji pojazdów konny				kapłanka Apollina w Delfach		żałosny głos psa
soczewka na jedno oko		13				2		powyżej bioder krople z nieba		15
								krążek międzykręgowy		
"ręka" misia			wstęp do opery liczy dni do cywila			3				
					tkanina ze zgrzebnej wełny			rozrzucanie nasion		12
gorąca kanapka		6				specjalność czarownicy				
								zastępuje guziki	nauka o moralności	ludzące powierzchowne wrażenie
rozrywka Józef ..., znany jazzman	potrzebna do transfuzji		np. zapytania			z wikliny na plaży				11
		1						droga z szyn ma 12 miesięcy		
kolista plac kuzynka alki								miara papieru		
					pogoda ducha, łagodność					
wyliczenie czegoś na piśmie		5						czeka winnego		7
										16
										10

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł filmu S. Różewicza.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Rozwiązanie krzyżówki nr 1237. Genialna epoka. Nagrodę wylosował Kazimierz Urbanowicz z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

JAK CIĘ WIDZA

Świąteczny savoir-vivre

W świątecznej, bożonarodzeniowej atmosferze wszyscy starają się być dla siebie mili i serdeczni. Czasem jednak zdarzają się potknięcia, które choć drobne, mogą popsuć całą nastrój. Zadbajmy więc o to, aby zwłaszcza w czasie kolacji wigilijnej zachować się właściwie i taktownie. Pomoże nam w tym bożonarodzeniowy savoir-vivre, dzięki któremu unikniemy nieprzyjemnych sytuacji i zachowamy nienaganne maniery.

- Przed wszystkim musimy pamiętać o punktualności, zwłaszcza ze względu na ciepłe dania, które gospodyni będzie podgrzewać przed naszym przyjściem. Uszanujmy jej pracę i nie pozwólmy, aby większość wigilijnej kolacji przebywała w kuchni. Jednak nie powinniśmy być również przed czasem, ponieważ możemy zaskoczyć gospodarzy, którzy jeszcze nie będą gotowi na przyjmowanie gości i postawić ich w niezręcznej sytuacji, gdy zamiast dokończyć przygotowania będą musieli zostawić wszystko, by zająć się gośćmi.
- Gdy na wigilijną kolację zaproszona jest dość liczna grupa osób, czyli powyżej 10-12, warto jest podzielić się przyrządzeniem wigilijnych potraw. Wtedy każdy będzie mógł włączyć się w przygotowania i ulżyć pani domu, która będzie miała więcej czasu na przygotowanie całej oprawy wigilijnego przyjęcia. Jednak należy to skonsultować z gospodarzem przyjęcia.
- Pan domu wita swoich gości otwierając im drzwi i zapraszając do środka. Następnie usadza na ustalonych wcześniej miejscach. W czasie kolacji dba o to, by nikomu nie brakowało napoju w szklance, proponuje kawę lub herbatę, itp.
- Najważniejsze na wigilijnym stole oprócz dań jest jego nakrycie. Powinien być przykryty białym obrusem symbolizującym czystość i dobro. Stół wtedy również jest bardziej elegancki i uroczystszy niż nakryty kolorowym obrusem. Pod obrus wkładamy sianko i w tym miejscu stawiamy talerzyk z opłatkiem. Obok niego możemy umieścić świecę i Pismo Święte, z którego pan domu będzie odczytywał fragment przed wieczerzą wigilijną. Cdn.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

Powitanie Betlejemskiego Światła Pokoju w Wilnie

13 grudnia do Wilna dotrze Betlejemskie Światło Pokoju. Powitanie ognia z Groty Narodzenia odbędzie się w kościele bł. Jerzego Matulewicza.

„Serdecznie zapraszamy wszystkich harcerzy, harcerki oraz przyjaciół harcerstwa do

zgrupowania się 13 grudnia wieczorem w kościele bł. Jerzego Matulewicza. Wszyscy razem powitamy przybyłe na Litwę Betlejemskie Światło Pokoju” – zapraszają harcerze ze Związku Harcerstwa Polskiego na Litwie. Litwa jest jednym z ogniw betle-

jemskiej sztafety. Na granicy polscy harcerze przekazują Światło Harcerzom oraz skautom z Litwy. Światło Pokoju będzie rozdawane po Mszy św. o godz. 18.30. Wszystkich zgromadzonych będzie czekała agapa i poczęstunek.

Fot. *Teresa Worobiej*

Powrót figury Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej do Ławaryszek

Jezus już nie będzie sam

Po upływie 17 lat od ostatnich misji świętych, w 2016 roku w parafii ławaryskiej mieliśmy kolejne misje święte. Wszystkie dni podczas misji św. świątynia pw. św. Jana Chrzyciela była wypełniona po brzegi ludem wiernym. Kulminacją święta, było ustawienie przed kościołem nowego krzyża misyjnego, poświęcenie oraz adoracja.

Po upływie paru miesięcy wierni z naszej parafii, w osobie Mariana, Mirosława oraz autora tego tekstu, podjęli decyzję – po uzgodnieniu z proboszczem ks. Pawłem Palulem – o zakupieniu figury NMP Fatimskiej oraz ustanowienie jej na postumencie obok krzyża misyjnego. Proboszcz dał nam zielone światło, więc z wielkim zaangażowaniem wzięliśmy się za robotę. Zamówiono figurę w Polsce, a przed jej przybyciem zamówiliśmy także w miejscowej firmie zajmującej się wyrobem pomników, na wykonanie przez nią postumentu z marmuru.

Po paru tygodniach otrzymaliśmy z Polski figurę NMP, a miejscowa firma wykonała postument dla figury. Oprócz tego zakupiliśmy

kostkę oraz inne materiały i przystąpiliśmy do roboty. Ustanowiliśmy figurę NMP na postumencie na klej oraz wykonaliśmy dróżkę do pomnika z kostki. Przy tym projekcie pracowało nas sześciu miejscowych osób. Za tydzień wszystko było gotowe, a ks. proboszcz Paweł dokonał poświęcenia figury NMP po Mszy św. przed licznie zebrany ludem...

Minęło prawie siedem lat od momentu, jak idąc na Mszę św. do kościoła, ludzie zatrzymują się aby przeżegnać się przed krzyżem misyjnym oraz odmówić modlitwę do NMP z prośbą o uzyskanie łask Bożych. W końcu września tego roku, podczas silnej wichury żywioł zerwał figurę z postumentu, a sama figura Najświętszej Maryi Panny została dość poważnie uszkodzona.

Postanowiliśmy zakupić nową figurę w Polsce. Po złożeniu zamówienia otrzymaliśmy negatywną odpowiedź od właścicieli hurtowni, że na litewski adres nie mogą ją nam wysłać. W głowie układały się różne plany, jak wybrnąć z tej przykryj sytuacji. Na szczęście, od sześciu lat w Polsce żyje mój syn Marek, gdzie ma założoną rodzinę, który

zgodził się dopomóc w załatwieniu tej sprawy. Zamówił figurę na swój adres i przelał ze swego konta pieniądze na figurę.

Po upływie miesiąca nareszcie figura NMP została dostarczona mu, a następnie syn zamówił w firmie, która zajmuje się przewózką oraz dostarczaniem ładunków, aby dostarczyła figurę na Litwę, na mój adres.

Bardzo nam brakowało figury NMP, było jakoś niespokojnie na duszy, jak po stracie kogoś bliskiego. Figura NMP była ustawiona obok krzyża misyjnego, tak to wyglądało jak na Golgocie, matka stała pod krzyżem, wobec konającego Syna, podtrzymywała Go na duchu, a i tutaj Pan Jezus pozostał sam jeden, bez swojej ukochanej Matki.

Kolega uszkodzoną figurę NMP dostarczył mi do domu, gdzie podjąłem próbę odrestaurowania. Zastęga w tym jest NMP, bo prosiłem w modlitwie, aby kierowała moją ręką podczas prac. Po upływie tygodnia restauracja figury została pomyślnie zakończona. Tymczasem została dostarczona też druga figura NMP. Ustawiliśmy więc obie figury w pokoju na stole obok siebie i ciężko było

odróżnić, która figura NMP podlegała renowacji.

Tuż przed nadejściem prawdziwej zimy, wydał się nam jeden dzień bez deszczu i śniegu, temperatura powietrza była dodatnia, więc nie zwlekając zamontowaliśmy figurę na postumencie. Zadbaliśmy również o należyte zabezpieczenie jej przed wichurą. Mieliśmy szczęście, bo w nocy wypadło sporo śniegu, a temperatura spadła do dziesięciu stopni poniżej zera, a więc byliśmy zadowoleni, że udało się nam wykonać niezbędne prace na czas. Po Mszy

św. ks. proboszcz Bernard dokonał poświęcenia figury NMP Fatimskiej.

Odrestaurowaną figurę NMP Fatimskiej planujemy postawić w sali, po zakończeniu prac remontowych w Domu Ludowym, który znajduje się tuż przy naszym kościele parafialnym w Ławaryszkach.

Dziękujemy ofiarodawcom z naszej parafii, którzy dołożyli przysłowiowego grosza, dzięki czemu zakup figury NMP Fatimskiej stał się możliwy. Wszystkim Bóg zapłać.

Henryk Siewlewicz
Fot. *autora*

Śladami św. Faustyny Kowalskiej w Warszawie

Bliska sercu święta

„Święta Faustyna Kowalska bliska każdemu sercu” – to nazwa projektu międzyprzedmiotowego, który był realizowany w tym roku w naszej szkole. Miał na celu głębsze poznanie życia i osobowości Apostołki Miłosierdzia Bożego, patronki naszej szkoły. Na lekcjach religii i języka polskiego uczniowie przygotowywali prezentacje multimedialne, gazetki ścienne o świętej, analizowali cytaty z „Dzienniczka”, poznawali miejsca związane ze św. Faustyną w Wilnie i w różnych miastach Polski.

5 października jak co roku obchodziliśmy Dzień Patronki szkoły. Tego dnia wzięliśmy udział we Mszy św. w kościele w Rzeszy. Starszacy przekazywali swą wiedzę o św. Faustynie Kowalskiej uczniom klas młodszych. Ci ostatni z ogromnym zaangażowaniem tworzyli laurki dla naszej patronki i ćwiczyli piosenkę „Faustyna przypomina”. Prawdziwym uwieńczeniem święta było zawieszenie nowego obrazu św. Faustyny, który namalowała uzdolniona plastycznie uczennica naszej szkoły Adela Orłowska.

30 listopada grupa uczniów i nauczycieli wyruszyła śladami naszej patronki do Warszawy. Pierwszy dzień naszego pobytu rozpoczęliśmy od zwiedzania klasztoru Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ul. Żytniej. Z

ogromnym przejęciem słuchaliśmy prelekcji naszego przewodnika – siostry Wiktorii, która opowiedziała wiele ciekawych szczegółów z życia św. Faustyny w tym klasztorze i nie tylko, jak również o historii klasztoru i kaplicy. Obdarowani „kartą kredytową do Nieba”, czyli obrazkami z wizerunkiem świętej i tekstem Koronki do Miłosierdzia Bożego, miłe spotkanie zakończyliśmy wspólnym odmówieniem tej modlitwy w osobistych intencjach. Oddaliśmy cześć relikwiiom świętej w kaplicy klasztornej. Następnie udaliśmy się do pobliskiego Sanktuarium pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny. W prezbiterium w centralnym miejscu jest umieszczony obraz Jezusa Miłosiernego „Jezu, ufam Tobie” autorstwa Janusza Antosza, zaś po obu stro-

nach polichromie św. Faustyny i św. Jana Pawła II.

Po krótkiej modlitwie w kościele udaliśmy się na Starówkę, gdzie mieliśmy żywą lekcję historii. Zwiedziliśmy Zamek Królewski, spacerowaliśmy uliczkami warszawskimi, słuchając opowiadań przewodnika o królach Zygmuncie III Wazie Stanisławie Augustie Poniatowskim, o Katedrze, o Barbakanie, o Syrence warszawskiej, o Pomniku Małego Powstańca,

o znaku Polski Walczącej, o ławeczkach Chopina i wielu innych rzeczach.

Wieczorem podziwialiśmy piękne instalacje i interaktywne elementy w Królewskim Ogrodzie Światła w Wilanowie. Następnego dnia zwiedziliśmy Centrum Naukowe „Kopernik”, jedno z najpopularniejszych kompleksów interaktywnych w Polsce. Szczególnie uczniom przypadła do gusty Strefa Eksperymentowania, w której można z bliska zaob-

serwować różne zjawiska fizyczne, lepiej poznać swoje zmysły.

Pielgrzymka – wycieczka do Warszawy dostarczyła wielu doznań duchowych, dała nam dużo radości, niezapomnianych wrażeń oraz wiedzy. Za to wszystko pragniemy podziękować Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska”, Instytutowi Rozwoju Języka Polskiego im. św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz rodzicom naszej szkoły.

Lilia Ogint

110 rocznica urodzin Łukasza Cieplińskiego, oficera WP, żołnierza Organizacji Orła Białego, ZWZ-AK, NIE, DSZ, prezesa IV Komendy Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość

Ofiarował życie Polsce

Łukasz Ciepliński urodził się 26 listopada 1913 r. w Kwilczu, w rodzinie o tradycjach patriotycznych. Jego rodzicami byli Franciszek i Maria z domu Kaczmarek. Rodzina była dobrze sytuowana, bowiem ojciec prowadził w Kwilczu piekarnię i sklep kolonialny. Rodzice wychowywali dzieci w duchu patriotyzmu, obaj starsi bracia Łukasza, Stanisław i Antoni, wzięli udział w powstaniu wielkopolskim. Stanisław brał również udział w wojnie polsko-bolszewickiej, Antoni zaś po zakończonej kampanii wrześniowej znalazł się w obozie jenieckim w ZSRR, skąd wraz z armią gen. Władysława Andersa przedostał się na Bliski Wschód i następnie walczył w 1 Dywizji Panczernej gen. Stanisława Maczka.

Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał do Korpusu Kadetów nr 3 w Rawiczu. W latach 1934–1936 był słuchaczem Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie-Ostrowi Mazowieckiej, którą ukończył w stopniu podporucznika. Od 1936 służył w 62 pułku piechoty w Bydgoszczy.

Po wybuchu II wojny światowej w szeregach tej jednostki uczestniczył w wojnie obronnej 1939 jako dowódca kompanii przeciwpancernej. Walczył w bitwie nad Bzurą i w Puszczy Kampinoskiej podczas przebijania się do oblężonej Warszawy. Wyróżnił się w walkach pod Witkowicami, gdzie z działką przeciwpancernego zniszczył w pojedynkę sześć niemieckich czołgów i dwa wozy dowódcze. Został za ten wyczyn odznaczony osobiście Orderem Virtuti Militari V klasy przez gen. Tadeusza Kutrzebę, który odpiął dla niego order od swojego munduru. Został także awansowany do stopnia porucznika. Z resztkami swojego pułku przedarł się do stolicy i brał udział w jej obronie. Po kapitulacji 28 września 1939 nie poszedł do niewoli. Celem zorganizowania trasy przerzutowej wraz z innymi oficerami przedostał się na Węgry do Budapesztu do polskiej placówki wojskowej. Po przeszkoleniu i otrzymaniu pieniędzy i instrukcji wyruszył w drogę powrotną do Polski. 16 stycznia 1940 na skutek zdrady został aresztowany przez policję ukraińską w Baligródzie wraz z towarzyszącymi mu osobami (Pojmany pod przybranym nazwiskiem Jan Pawliła, został osadzony w więzieniu w Sanoku, z którego na początku maja 1940 zbiegł i dotarł do Rzeszowa).

Tam natychmiast zaangażował się w działalność konspiracyjną; został mianowany komendantem Podokręgu Rzeszowskiego Organizacji Orła Białego. Po scaleniu OOB z ZWZ w maju 1940 r. objął funkcję komendanta Obwodu Rzeszów. W tym czasie otrzymał awans do stopnia kapitana. Od czerwca 1941 stał na czele Inspektoratu Rejonowego ZWZ-Podokręg Rze-

szów AK, gdzie podlegało mu ok. 15 tys. członków konspiracji zajmował to stanowisko aż do lutego 1945, brał udział w wielu akcjach bojowych na obszarze powiatów Rzeszów, Dębica, Kolbuszowa. Jego adiutantem był Mieczysław Wałęga. Doprowadził do doskonałego zorganizowania struktur wywiadu i kontrwywiadu, które zlikwidowały łącznie ok. 300 konfidentów Gestapo i kolaborantów. Sukcesem jego podwładnych było przechwycenie części pocisków V-1 i V-2 wiosną 1944 oraz wykrycie tajnej kwatery Adolfa Hitlera w tunelu kolejowym pod wsią Wiśniowa.

Przyczynił się do uruchomienia na Rzeszowszczyźnie konspiracyjnej fabryki broni. W międzyczasie awansował do stopnia majora (1944). W lutym 1944 przeprowadził antyukraińską akcję „Wet za wet”, a w maju 1944 akcję „Kośba” – likwidację funkcjonariuszy hitlerowskich na swoim terenie. Nosił wówczas ps. „Pług”. Prowadził ascetyczny tryb życia, odznaczał się wyjątkową pobożnością.

W ramach akcji „Burza” jego oddziały zorganizowane były w 39 pułk piechoty Strzelców Lwowskich w AK. Brały one udział w wyzwoleniu Rzeszowa. W połowie sierpnia wobec nakazu radzieckiego komendanta wojskowego o złożeniu broni przez AK zdecydował o zejściu w konspirację. Był przeciwny ujawnianiu się żołnierzom AK i wstępowaniu do LWP – wydał rozkaz o bojkocie mobilizacji.

W nocy z 7 na 8 października 1944 podjął nieudaną próbę odbicia

Obszaru Południowego. Po rozbiciu przez Urząd Bezpieczeństwa III Zarządu Głównego WiN i aresztowaniu Wincentego Kwiecińskiego, w styczniu 1947 utworzył IV Zarząd Główny WiN. Przeniósł siedzibę Zrzeszenia z Krakowa do Zabrza. Za jego kierownictwa osłabiona organizacja rozwijała głównie działalność wywiadowczą i propagandową, m.in. utworzono ekspozytury zagraniczne w Londynie, Paryżu, Berlinie, Monachium i Rzymie. Występował wówczas pod pseudonimami „Ostrowski” i „Ludwik”. To on, jak piszą historycy, „wprowadza WiN na najwyższy szczebel w historii jego istnienia, tak pod względem organizacyjnym, jak i ideowym”. 28 listopada 1947 został aresztowany w Zabrzu przez funkcjonariuszy UB. Zawierzył obietnicom oficerów UB o ogłoszeniu „cichej amnestii” dla jego podkomendnych i ujawnił kontakty organizacyjne i swoich współpracowników. Dla ratowania aresztowanych w czasie likwidacji IV zarządu WiN 2,5 tysiąca podkomendnych i doprowadzenia do ich amnestionowania początkowo zgodził się na udział w „grze wywiadowczej” z wywiadami państw zachodnich; gdy jednak zorientował się, że MBP nie ma zamiaru dotrzymywać umowy, wycofał się z niej, podpisując tym samym na siebie wyrok śmierci.

Brutalne i okrutne śledztwo wobec podpułkownika Łukasza Cieplińskiego i jego współpracowników trwało aż trzy lata i było prowadzone pod bezpośrednim nadzorem NKWD. Był przetrzymy-

Kochana Wisiu! Jeszcze żyję, chociaż są to prawdopodobnie już ostatnie dla mnie dni. Siedzę z oficerem gestapo. Oni otrzymują listy, a ja nie. A tak bardzo chciałbym otrzymać chociaż parę słów Twoją ręką napisanych (...). Ten ból składam u stóp Boga i Polski (...). Bogu dziękuję za to, że mogę umierać za Jego wiarę świętą, za moją Ojczyznę i za to, że dał mi taką żonę i wielkie szczęście rodzinne.

Rozprawa odbyła się w październiku 1950 przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie. Przed stalinowskim sądem mówił:

Staję przed zarzutem zdrady narodu polskiego, a przecież już w młodości życie moje Polsce ofiarowałem i dla niej chciałem pracować. Dla mnie sprawa polska była największą świętością.

Prasa komunistyczna pisała natomiast: „Historia zdrady narodowej... szpieczy na żołdzie amerykańskim... Współpracowali z Mikołajczykiem i kardynałem Hlondem...” 14 października ppłk Łukasz Ciepliński został skazany na 5-krotną karę śmierci oraz 30 lat więzienia. Przed śmiercią Łukasz Ciepliński powiedział współwięźniowi, że będzie trzymał w ustach medalik i po tym będzie można odnaleźć jego zwłoki Wyrok śmierci został wykonany 1 marca 1951, Łukasz Ciepliński został zabity strzałem w tył głowy w piwnicy pomieszczeń gospodarczych więzienia UB na Mokotowie w Warszawie. Miejsce pochówku Łukasza Cieplińskiego nie jest znane.

Grób symboliczny Łukasza Cieplińskiego został ustanowiony

domu przy ul. Partyzantów, gdzie mieszkał, tablica pamiątkowa na ścianie kościoła św. Józefa, gdzie płk Ciepliński zawarł związek małżeński, przy tej tablicy odbywają się cykliczne uroczystości patriotyczne], na bazylice Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Rzeszowie (gdzie upamiętniono zbiorowo członków AK i WiN). Przy moście na Bzurze w Witkowicach znajduje się tablica upamiętniająca bohaterskie czyny Łukasza Cieplińskiego podczas bitwy nad Bzurą we wrześniu 1939. 28 października 2015 na murze południowym zewnętrznym zabudowań aresztu śledczego w Sanoku została odsłonięta tablica upamiętniająca Łukasza Cieplińskiego, osadzonego w sanockim więzieniu podczas II wojny.

Łukasz Ciepliński został patronem Szkoły Podstawowej nr 28 w Rzeszowie. Jego nazwiskiem nazwano ulice w Rzeszowie i Krakowie (1991)

W 2011 dzień 1 marca został ustanowiony Narodowym Dniem Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, w rocznicę wykonania wyroku śmierci na siedmiu członkach IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”, w tym na Łukaszu Cieplińskim. 1 marca 2013, w ramach obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak mianował pośmiertnie Łukasza Cieplińskiego pułkownikiem.

W 2013 byli żołnierze AK z Rzeszowszczyzny zainicjowali prośbę o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Łukasza Cieplińskiego.

1 marca 2015 uroczyste odsłonięto popiersie Łukasza Cieplińskiego w Parku im. Henryka Jordana w Krakowie. 1 marca 2017, w ramach kolejnych obchodów Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, minister obrony narodowej Antoni Macierewicz nadał 3 Podkarpackiej Brygadzie Obrony Terytorialnej imię pułkownika Łukasza Cieplińskiego 16 października 2019 Narodowy Bank Polski wyemitował srebrną monetę kolekcjonerską „Wyklęci przez komunistów żołnierze niezłomni – Łukasz Ciepliński Pług” 1 marca 2021 odsłonięto poświęconą mu tablicę pamiątkową na budynku Komendy Garnizonu w Bydgoszczy, znajdującym się w kompleksie koszarowym 62 pp przy ul. Warszawskiej 10, w którym służył. 1 marca 2021 Poczta Polska upamiętniła go na okolicznościowym znaczku pocztowym.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie wikipedia.org.

400 AK-owców więzionych przez NKWD na Zamku Rzeszowskim. W styczniu 1945 został przeniesiony do sztabu Okręgu Krakowskiego AK. Tam współorganizował organizację NIE, zostając w lutym tego roku inspektorem rejonowym NIE, szefem sztabu Okręgu najpierw w NIE, a następnie w Delegaturze Sił Zbrojnych na Kraj. Następnie związał się ze Zrzeszeniem Wolność i Niezawisłość. We wrześniu 1945 został prezesem Okręgu Krakowskiego WiN, a w grudniu tego roku komendantem

w warszawskim więzieniu mokotowskim. Zachowały się grypsy więzienne adresowane do rodziny w ostatnich miesiącach życia Łukasza Cieplińskiego. Pisał je ołówkiem chemicznym na dwóch stronach bibułki, którą skręcał i wciskał w szwy chusteczki sporządzonej z więziennego prześcieradła, następnie przemycanej do krewnych. Ta chusteczka trafiła do adresatów i dziś jest najcenniejszą pamiątką rodziny. W jednym z grypsów pisał do żony:

na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie w Kwaterze „Na Łączce”.

W 1991 Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej, Oddział i Okręg w Rzeszowie zwrócił się z prośbą do bp. Ignacego Tokarczuka, ordynariusza diecezji przemyskiej, o wszczęcie diecezjalnego procesu informacyjnego dla ustalenia cnót, świętości życia, męczeńskiej z niego ofiary.

Tablice upamiętniające Łukasza Cieplińskiego znajdują się w rodzinnym Kwilczu i Rzeszowie: na

Zapalenie światełek na choince w Bezdanach!

W atmosferze świąt

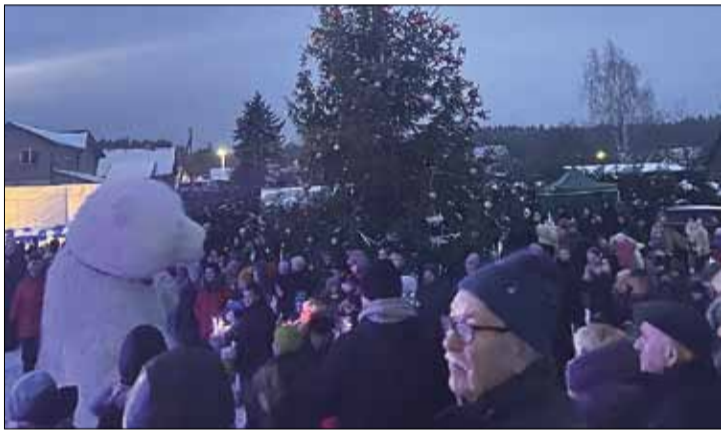
Święta Bożego Narodzenia to wyjątkowy czas, na który każdy z nas czeka. W sobotni wieczór, 2 grudnia, odbyła się uroczystość zapalenia światełek na choince w Bezdanach.

Życzenia zebranych mieszkańcom i gościom miasteczka złożyła pełniąca obowiązki starosty Danuta Klimaszewska i poseł Czesław Olszewski. Życzliwych świąt Bożego Narodzenia, ciepła rodzinnego oraz wszelkiej pomyślności! Ze świątecznym koncertem wystąpił miejscowy zespół „Melodia”, solistki Dorota Baliul i Aneta Jodkaite, administratorka Centrum Kultury w Bezdanach Emanuela Koren zaprosiła dzieci do wspólnego tańca. Imprezy nie ominął święty Mikołaj, który przybył ze Śnieżką, reniferem Rudolfem oraz prezentami dla najmłodszych. Wszyscy witali bajkowych przybyszy z ogromnym entuzjazmem.

Kulminacją świąt było zapalenie światełek na choince. Gdy choinka rozblęła, niebo ozdobiły przepiękne fajerwerki. Piękny koncert, św. Mikołaj, Śnieżka oraz renifer

Rudolf, ciepła herbata podczas uroczystości, dodały wiele niezapomnianych wrażeń dla licznie zgromadzonych mieszkańców. W roli organizatorów świąt wystąpili: Samorząd Rejonu Wileńskiego, starostwo Bezdany oraz Centrum Kultury w Bezdanach. Także serdecznie dziękujemy za współpracę oraz pomoc w organizowaniu świąt Wiktorowi Mickiewiczowi, Waldemarowi i Annie Jansonom, Albertowi Łabeckiemu, Rajmondowi Mickiewiczowi, Żanie Paknysie, Nataszy Bosijaka, Anecie Kairyte, Joannie Dacewicz, Kamalii Wojnicz, Emilii Klimaszewskiej. Dziękujemy wszystkim, kto przyczynił się do organizacji uroczystości.

Wspieranie inicjatyw edukacyjnych organizacji i placówek oświatowych na Litwie

Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” pragnie poinformować o realizacji przedsięwzięcia pn. Inicjatywy edukacyjne organizacji i placówek oświatowych na Litwie.

W ramach zadania przewidziane są działania aktywizujące organizacje polskie na Litwie i szkoły polskojęzyczne działające w systemie szkolnictwa litewskiego poprzez różnorodne inicjatywy uzupełniające kształcenie, w tym: dyktando polskie, zajęcia edukacyjne, wyjazdy edukacyjne do Polski i na terenie Litwy, konkursy, warsztaty, konferencje oświatowe i inne formy edukacji pozalekcyjnej.

W ramach projektu dotację Instytutu Rozwoju Języka Polskiego

im. św. Maksymiliana Marii Kolbego otrzymały następujące placówki szkolne i organizacje na terenie Litwy:

- Centrum Kultury i Edukacji w Niemenczynie
- Fundacja Dobroczynności i Pomocy „Dom Kultury Polskiej w Wilnie”
- Szkoła Podstawowa im. św. Faustyny Kowalskiej w Rzeszy
- Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie
- Gimnazjum im. Stefana Batoro w Ławaryszkach
- Gimnazjum im. św. R. Kalinowskiego w Niemiezu
- Progimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie
- Liceum im. Adama Mickiewicza

- Gimnazjum im. ks. Józefa Obremskiego w Mejszagole
- Wileński Oddział Rejonowy ZPL
- Gimnazjum w Trokach
- Progimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie
- Gimnazjum w Grzegorzewie
- Szkoła Podstawowa im. Andrzeja Stelmachowskiego w Starych Trokach
- Gimnazjum im. Longina Komołowskiego w Połukniu
- Dom Polski w Nowych Święcianach

Celem zadania jest wsparcie placówek edukacyjnych w realizacji różnorodnych przedsięwzięć edukacyjnych, służących podniesieniu atrakcyjności edukacji, motywowaniu do nauki języka polskiego, promowaniu języka i szkolnictwa polskiego na Litwie, pogłębieniu znajomości języka polskiego oraz wiedzy o historii, tradycji i kulturze polskiej, integracji środowisk polskich w realizacji wspólnych działań.

Kwota dotacji w 2023 roku wynosi 305 660 złotych, a całkowita wartość projektu wynosi 322 960 złotych.

wspolnotapolska.org.pl
Fot. Wiktor Jusiel

Tydzień edukacji dorosłych w Pogirach

Wspólna nauka to coś nadzwyczajnego

W listopadzie br. Szkoła Sztuk Pięknych w Pogirach otworzyła swoje drzwi dla wszystkich osób dorosłych, którzy chcieli doświadczyć radości uczenia się.

Tradycyjnie brano udział w projekcie Litewskiego Stowarzyszenia Edukacji Dorosłych, które, jak co roku, zaprosiło edukatorów do zorganizowania tygodnia edukacji dorosłych i zachęcenia mieszkańców całej Litwy do świętowania radości uczenia się. Tegorocznym hasłem było: tydzień uczenia się dorosłych 2023 „Sieci edukacyjne”.

Szkoła Sztuk Pięknych w Pogirach zaprosiła całą społeczność dorosłych do przyłączenia się i zanurzenia w morzu nowych doświadczeń oraz wiedzy. Zorganizowano lekcje otwarte: lekcję litewskich ludowych instrumentów kankles i skudučiai „Sieci Muzyki Ludowej”, lekcję orkiestry „Sieci Dźwiękowe” oraz lekcję plastyczną „Morze Kolorów”.

„Sieci muzyki ludowej” przytapały członków rodzin uczniów Szkoły Sztuk Pięknych. Nauczycielka Rasa Mockūnienė zapoznała uczestników lekcji z instrumentami kankles i skudučiai, nauczyła je grać „Poleczkę”.

Cała grupa dorosłych w znakomitym nastroju „wpadła” w „Sieci Dźwiękowe”. Nauczyciel Valdas Stanaitis zebrał orkiestrę instrumentów perkusyjnych. Zabrzmiały trójkąty, marakasy, koubele, talerze, bębny itp. Uczestnicy lekcji uczyli się wykonaniu różnych rytmów i wspólnie z uczniowską orkiestrą dętą wykonali kilka wesołych utworów.

Wszystkich miłośników sztuki nauczyciele wydziału plastycznego zaprosili do zanurzenia się w „Morzu Kolorów”. Odbyła się lekcja ceramiki – z kawałka gliny powstały wspaniałe kolorowe talerze.

Spoločność szkoły oraz organizatorzy edukacji są niezwykle zadowoleni z aktywności, integracji i zaciekania uczestników Tygodnia Edukacji Dorosłych 2023 „Sieci edukacyjne” oraz możliwości udowodnienia, że wspólna nauka jest naprawdę cudowna.

Inf. SzSzPP

Warsztaty pleceni wieńców adwentowych w Rudominie

Nie tylko zajęcia...

Adwent to czas radosnego, tęsknego oczekiwania na powtórne przyjście Pana Jezusa, Adwent jest czasem refleksji i duchowego przygotowania. Adwent wiąże się także z różnymi tradycjami – wśród nich znajduje się wieniec adwentowy z czterema świecami, z których każda symbolizuje kolejną niedzielę Adwentu. Wieniec jest symbolem wspólnoty oczekującej z nadzieją i radością na narodzenie Mesjasza.

Z okazji zbliżającego się Święta Bożego Narodzenia i rozpoczynającego się Adwentu Centrum Kultury w Rudominie zaprosiło chętnych na wyjątkowe warsztaty twórcze pleceni wieńców adwentowych, które odbyły się 1 grudnia. Zajęcia prowadziła Anna Prokopowicz. Warsztaty cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Wzięło w nich udział 20 osób. Uczestnikami warsztatów byli zarówno dorośli, jak też dzieci.

Uczestnicy wykazali się niezwykłą pomysłowością. Wykonując wieńce adwentowe uczestnicy wykorzystali różnorodne materiały i elementy ozdobne. Wieńce zostały ozdobione gałązkami jodły, szyszkami, zasuszonymi owocami, żółędziami, kokardami i wstążkami, bombkami świątecznymi. Organizatorzy warsztatów stworzyli niepowtarzalną atmosferę, która przeniosła wszystkich uczestników w świąteczny nastrój. Pachnące gałązki jodły, upiękzone w różnorodne dekoracje bożonarodzeniowe otoczenie, nastrojowa muzyka, gwar skupionych na pracy artystycznej ludzi... To wszystko sprawiło, że uczestnicy warsztatów, choć na chwilę, mogli zapomnieć o codziennych troskach i zmartwieniach. To były nie tylko zajęcia artystyczne, lecz również prawdziwa podróż przez zmysły i emocje, która sprawiła, że każdy mógł poczuć się jak w świątecznym świecie marzeń.

Uczestnicy zajęć własnoręcznie stworzyli przepiękne wianki, które będą świąteczną ozdobą ich domów lub posłużą jako doskonały prezent dla bliskich, gdyż ręcznie wykonane prezenty zawsze są wyjątkowe i doceniane przez obdarowywanych.

Inf. Centrum Kultury w Rudominie

Administracja Samorządu Rejonu Wileńskiego ogłasza przetarg na urządzenie i eksploatację tymczasowych miejsc prowadzenia handlu (świadczenia usług)

Przetarg ogłasza się na urządzenie miejsc prowadzenie handlu, świadczenia usług (nr 23, 24, 25), mieszczących się przy ul. Švenčionių 21A w m. Niemenczyn w rejonie wileńskim.

Celem konkursu jest eksploatacja tymczasowego miejsca prowadzenia handlu (świadczenia usług) poprzez urządzenie zatwierdzone według projektu pawilonu (nieskomplikowane budowle I grupy). Powierzchnia miejsca handlowego (świadczenia usług) – 12 m kwadratowych (3m x 4m).

Pawilon ma być zmontowany z jakościowych materiałów i mieć estetyczny wygląd. Projektowana tymczasowa budowla – pawilon, bez fundamentów, z montowanych konstrukcji. Strona fasadowa – szklana ze szklanymi drzwiami, poza godzinami pracy przykrywana metalowymi żaluzjami zewnętrznymi.

Główne kryterium oceny przetargu – największy proponowany jednorazowy wkład finansowy na rozwój infrastruktury socjalnej miasta Niemenczyn w rejonie wileńskim.

Przetarg wygrywa osoba, która we wniosku poda największy proponowany wkład finansowy w rozwój infrastruktury socjalnej. Zwycięzca przetargu powinien zapłacić 50 proc. proponowanego wkładu finansowego do dnia podpisania umowy z dyrektorem Administracji. Termin pozostałej części wkładu finansowego nie może być dłuższy niż 6 miesięcy od dnia podpisania umowy. Jeżeli taką samą kwotę (największą) proponuje kilku kandydatów, za zwycięzcę zostanie uznany uczestnik, który wcześniej złożył wniosek.

Zwycięzca przetargu będzie miał prawo do urządzenia i eksploatacji pawilonu przez 5 (pięć) lat od dnia podpisania umowy.

Uczestnicy przetargu ubiegający się o udział w nim do **12 grudnia 2023 r. do godz. 15.00** składają dokumenty w zaklejonej i zapieczętowanej kopercie z napisem „Komisji ds. organizowania konkursu na urządzenie i eksploatację tymczasowych miejsc prowadzenia handlu (świadczenia usług)” („Laikinųjų prekybos (paslaugų teikimo) vietų įrengimo ir eksploataavimo konkurso organizavimo komisijai“), Wydział Ekonomiki i Mienia Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego (ul. Rinktinės 50, Wilno, pokój 215).

Uczestnik przetargu w zaklejonej kopercie powinna przedstawić następujące dokumenty:

- wniosek określonego wzorca (zatwierdzony rozporządzeniem dyrektora Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego nr A27(1)-2869 z dnia 15 listopada 2018 r.), w którym podane są ogólne dane o przedsiębiorstwie (nazwa, kod przedsiębiorstwa) lub osobie fizycznej (imię, nazwisko, kod osobowy), miejsce prowadzenia handlu (świadczenia usług), o które osoba się ubiega oraz zobowiązanie do zapłacenia do ustalonego terminu proponowanego wkładu finansowego na rozwój infrastruktury socjalnej konkretnej gminy rejonu wileńskiego. Jeżeli wniosek podpisuje upoważniony przedstawiciel, ma być załączone również upoważnienie;

- charakterystykę prowadzonej działalności, planowanych usług (w wolnej formie);
- zaświadczenie z Państwowego Funduszu Ubezpieczenia Społecznego o rozliczeniu z funduszem ubezpieczenia społecznego. Wniosek powinien być wydany nie wcześniej niż na 30 dni przed upływem terminu składania wniosku;
- wniosek z Państwowej Inspekcji Podatkowej o rozliczeniu z budżetami państwa i/lub samorządów, funduszami pieniężnymi. Zaświadczenie powinno być wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed upływem terminu składania wniosku;

- zaświadczenie z przedsiębiorstwa państwowego „Registru centras”, wydane nie wcześniej niż 30 dni przed upływem terminu składania wniosku, potwierdzający, że uczestnik przetargu nie jest bankrutem, nie jest likwidowany, nie ma zawartej umowy ugodowej z kredytodawcami, nie wstrzymał czy ograniczył swojej działalności, nie jest wytoczona mu sprawa o bankructwo czy nie jest prowadzony proces o bankructwo w trybie pozasądowym, jak również nie są prowadzone działania w celu przymusowej likwidacji lub porozumienia z kredytodawcami lub pisemne potwierdzenie (deklaracja) uczestnika przetargu w wolnej formie, że spełnia on podany w niniejszym punkcie wymóg kwalifikacyjny.

Składane do udziału w przetargu dokumenty (z dodatkami) powinny być sporządzone w języku państwowym, ponumerowane, zszyte i na drugiej stronie ostatniej kartki zatwierdzone podpisem wnioskodawcy i pieczęcią, jeżeli taką posiada.

Uczestnik przetargu ma prawo złożyć dokumenty tylko na jedno tymczasowe miejsce prowadzenia handlu (świadczenia usług).

Otwarcie kopert z propozycjami przetargowymi odbędzie się 14 grudnia 2023 roku o godz. 13 w pokoju 05 (ul. Rinktinės 50).

Dodatkowej informacji można zasięgnąć pod nr tel. (8 5) 275 50 64 w poniedziałki-czwartki od godz. 7.00 do godz. 16.00, w piątki – od godz. 7.00 do godz. 14.45 (przerwa obiadowa – od godz. 11.30 do godz. 12.15) lub pod adresem poczty mailowej: inga.kucevic@vrsa.lt.

(S-3485)

Dyrektor TVP Polonia
JAKUB DYBEK

Zaprasza na przedpremierowy pokaz
filmu dokumentalnego

**„ANNA GERMAN
W SERCACH LUDZI”**
reż. Jadwiga Nowakowska

Film jest fascynującą opowieścią o życiu i karierze piosenkarki i kompozytorki, laureatki wielu festiwali. Autorka filmu dotarła do ciekawych rozmówców, z których każdy ma swoją osobistą opowieść o Annie German.

Po pokazie zapraszamy na rozmowę z reżyserką Jadwigą Nowakowską oraz poczęstunek.

Prosimy o mailowe potwierdzenie obecności w terminie do 11 grudnia 2023 r.
mail: joanna.trybuchowska@tvp.pl

**SOBOTA
16 GRUDNIA
GODZ. 17:00**

Dom Kultury Polskiej w Wilnie
Sala Teatralna
ul. Naugarduko 76, Wilno
(nowy budynek, wejście od ul. Kauno)

30
TVP
POLONIA

Z całego serca

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Alonie JATULIENÉ** w tym wyjątkowym dniu składamy najserdeczniejsze życzenia: aby każdy moment życia wypełniał radością i zadowoleniem. Żeby wszystkie pragnienia i potrzeby zostały spełnione, a zamierzenia zostały zrealizowane i oby napotkała na swojej drodze wyłącznie życzliwych ludzi. Sto lat z całego serca!

Członkowie koła ZPL w Rukojniach oraz starostwo

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Stanisławie AWIŻEN** oraz **Wierze WINARSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: pogodnych dni i nocy i zdarzeń z losu danych, spokoju i miłości i oczu zakochanych. I snu, co rano budzi, bez trosk o dobre jutro. I szczęścia nie zaszkodzi, by już nie było smutno. I w wyciągniętej dłoni z kropelką rześkiej rosy, ciepły uśmiech na twarzy, słońcem upięte włosy. Zapachem dni pogodnych przed burzą życia schronią. I dni, które przed nimi miłością swą obronią.

Starostwo Rukojnie

* Z okazji pięknych Jubileuszów pozdrawiamy **Danutę RYNDAKOWĄ, Mirosława KOCZANA** oraz **Zenonę MICHAŁOWSKIEGO** i życzymy: sukcesów w życiu, ciepła w miłości, dużo uśmiechu, wiele radości.

Starostwo Kowalczuki

* Z okazji pięknego jubileuszu **Władysławowi CZEKANOWI** życzymy mocnego zdrowia, radości, przychylności losu, niech każdy dzień będzie powodem do zadowolenia

Lokalny zespół Przyjaciele z Mickun

* Piękny jubileusz świętuje pani **Jadwiga MIKIELEWICZ**. Przyciągając słowa piosenki „życie jest za krótkie, by się im nie cieszyć” życzymy zdrowia mocnego do 100 lat, pociechy z każdego roku, dnia i chwili oraz być zawsze pociechą dla swoich najbliższych.

Jawelscy

* Z okazji pięknego jubileuszu 70. Urodzin członkini wspólnoty parafialnej Ruchu Miłosierdzia Bożego **Jolancie MAKOWSKIEJ** składamy moc najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, które jest podstawą szczęśliwego życia, uśmiechu, który pomaga czerpać z życia radość i szczęście, miłości, która nadaje życiu sens, spełnienia marzeń i błogosławieństwa Jezusa Miłosiernego na dalsze lata.

Czciociele Miłosierdzia Bożego parafii mickuńskiej

PRACOWNIA ŚWIĄTECZNA
w Centrum Kultury w Sołecznikach

W krainie Mikołaja

11-15.12.2023

godz. 8.30-9.45 godz. 10.15-11.30
godz. 12.00-13.15 godz. 13.45-15.00 godz. 15.30-16.45

DEKOROWANIE PIERNIKÓW • SPOTKANIE Z MIKOŁAJEM
WYKONANIE SZYSZEK Z FILCU I OZDÓB ŚWIĄTECZNYCH

Dotyczy dni roboczych. Obowiązuje wstępna rejestracja pod nr tel. +37060314487. Ilość miejsc ograniczona. Cena 5 Eur.

✝ Wyrażamy szczere współczucie Annie KORÓLOWEJ z powodu odejścia do wieczności jej Mamy. Pogrzążamy się razem z nią w żałobie i łączymy się w szczerą modlitwie, prosząc Najwyższego, aby duszę Zmarłej przyjął do Królestwa swego.
**Zofia i Władysław Czapkowsky
oraz Teresa i Henryk Jankowsky**

Pierwszy polski mistrz

Fabian Urbański został pierwszym w historii polskim mistrzem świata kadetów (do lat 16) w boksie. Zawodnik Skorpiona Szczecin wygrał w Erywaniu pięć walk, pokonując w finale reprezentanta gospodarzy Samvela Siramargjana. Ponadto w stolicy Armenii brązowe medale wywalczyli: Zuzanna Gołębiowska, Oskar Grodzicki i Igor Soczówka.

W igrzyskach po raz piąty

Fionnuala McCormack została pierwszą Irlandką, która po raz piąty będzie uczestniczyć w igrzyskach olimpijskich. W Paryżu 39-latką, specjalizującą się w biegach na długich dystansach, weźmie udział w maratonie po tym, jak w niedzielę uzyskała minimum w Walencji (2:26.19).

Rekord po 22 latach

Ubiegłoroczna mistrzyni Europy Aleksandra Lisowska czasem 2:25.52 ustanowiła rekord Polski w maratonie. W tej samej imprezie, wynikiem 2:26.19, minimum na przyszłoroczne igrzyska w Paryżu wypełniła Angelika Mach, która była 33. Lisowska wymazała z tabel wynik 2:26.08 sprzed 22 lat, który należał do Małgorzaty Sobańskiej.

Świetna passa Krafta

Austriacki skoczek narciarski Stefan Kraft podtrzymał świetną passę, wygrywając konkurs Pucharu Świata w norweskim Lillehammer. To jego czwarte zwycięstwo w czwartych zawodach obecnego cyklu. Najlepszy z Polaków był Dawid Kubacki, który zajął 22. miejsce.

Teniściści na podium

Polscy tenisiści stołowi zdobyli dwa brązowe medale mistrzostw świata juniorów, które zakończyły się w słoweńskiej Novej Goricy. Na trzecim stopniu podium w deblu stanęli Miłosz Redzimski i Japończyk Keishi Hagihara oraz Zuzanna Wielgos i Anna Brzyska.

Wysoka porażka Polek

Polska przegrała w Herning z Niemcami 17:33 (10:19) w swoim ostatnim grupowym meczu mistrzostw świata piłkarek ręcznych. Biało-czerwone już wcześniej zapewniły sobie awans do drugiej fazy imprezy, której współorganizatorami są Dania, Norwegia i Szwecja.

Święto sportu sprawnych inaczej w Niemenczynie

„Jesteśmy”

W czwartek, 30 listopada, w Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie odbyło się tradycyjne święto sportowe, dedykowane osobom sprawnym inaczej z rejonu wileńskiego. Mottem święta było jedno, ale jakże wymowne słowo „Jesteśmy”. Data została wybrana nieprzypadkowo, ponieważ corocznie 3 grudnia obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych.

W uroczystości wzięło udział około 50 osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, zamieszkujących rejon wileński – mieliśmy gości z Centrum Dniennego Pobytu Osób Niepełnosprawnych w Niemenczynie oraz z Rudomina, Podbrzezia i Czarnego Boru (Prudzišek). – Naprawdę wszyscy jesteśmy różni i niepowtarzalni. Każdy z nas ma prawo na pełnowartościowe życie, realizować swoje możliwości, uczyć się, pracować, uprawiać

sport i odpoczywać, tworzyć razem ze wszystkimi – takimi słowami przywitał zebranych dyrektor Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego Marian Kaczanowski. Zyczył uczestnikom sprawdzić swoje sportowe możliwości w różnych dyscyplinach, nie zważając na wynik. Dyrektor Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie Tadeusz Grygorowicz zyczył udanej rywalizacji, akcentując, że wszyscy tu obecni już są zwycięz-

cami. Starszy specjalista Wydziału Kultury, Sportu i Turystyki Samorządu Rejonu Wileńskiego Karol Pacyna życzył powodzenia w zawodach oraz pozytywnych emocji. Uczestnicy mieli możliwość rywalizowania w 7 różnych dyscyplinach

sportowych – rzutach karnych do kosza, warcabach, szachach i rzutkach. Dodatkowo odbyły się trzy konkurencje paraolimpijskie – boccia, siatkówka na siedząco i paratenis stołowy. Do przebiegu święta dołączył się doradca mera rejonu wileńskiego Daniel Żamoit, który z zachwytem oglądał rywalizację, obcował z zawodnikami. Przed dekoracją uczestników święta przekazał pozdrowienia od mera rejonu wileńskiego Roberta Duchniewicza, pogratulował uczestnikom święta sportu oraz nagroził wszystkich zawodników dyplomami, medalami i nagrodami. Święto sportu zostało zorganizowane przez Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego we współpracy z Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie. Dziękujemy również uczniom gimnazjum za wolontariat w organizacji wydarzenia. Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom wydarzenia i towarzyszącym osobom.

Adam Sipowicz,
zastępca dyrektora Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego

Iga Świątek wygrała sześć turniejów różnej rangi

Tego nie było od dekady

W tym sezonie Iga Świątek znowu okazała się najlepszą tenisistką na światowych kortach. Dodatkowo dokonała jednej rzeczy, której nie była w stanie zrobić przed rokiem. Na taką rzecz kobiecie tenis czekał dekadę.

Choć w tym roku dominacja Igi Świątek nie była tak duża, jak jeszcze sezon wcześniej, to i tak zakończyła go jako liderka rankingu WTA. Dzięki wygranej w WTA Finals wyprzedziła Arynę Sabalenkę i znowu jest najlepszą tenisistką globu.

W przeciągu ostatnich 12 miesięcy raszynianka wygrała sześć turniejów: w Dausze, Stuttgarcie, Paryżu, Warszawie, Pekinie oraz Cancun. Swoimi osiągnięciami w tym sezonie przeszła jednak do historii tego sportu. Polka została pierwszą tenisistką w ciągu dekady, która w jednym roku wygrała turnieje rangi WTA 250, WTA 500, WTA 1000, WTA Finals oraz turniej wielkoszlemowy. To bardzo rzadkie osiągnięcie, a na jego powtórzenie trzeba było czekać aż dekadę. Ostatnią tenisistką, która tego dokonała, była bowiem Serena Williams. Amerykanka w 2013 roku wygrała jednak łącznie aż 11 turniejów w pięciu rangach.

Polka w tym roku wygrała sześć turniejów i wróciła na tron

Blisko osiągnięcia Świątek była Coco Gauff, która zwyciężyła we wszystkich turniejach oprócz WTA Finals, w którym odpadła w półfinale. Amerykanka wygrała w tym roku cztery turnieje. Trzy tytuły padły łupem Aryny Sabalenki.

ME 2024 – UEFA: triumfator może wzbogacić się o 28 mln euro

Jest o co grać

Triumfator przyszłorocznych mistrzostw Europy w Niemczech może wzbogacić się nawet o 28,25 mln euro - poinformowała Europejska Unia Piłkarska (UEFA) po spotkaniu Komitetu Wykonawczego w Hamburgu. Taką kwotę mistrz uzyska, o ile wygra wszystkie trzy mecze fazy grupowej.

UEFA opublikowała szczegóły dotyczące premii, jakie wypłacane będą 24 uczestnikom Euro 2024. Za sam udział w turnieju finałowym federacje

piłkarskie otrzymają 9,25 mln euro. Za zwycięstwo w fazie grupowej przyznawany będzie milion euro, a za remis – pół miliona. Awans do 1/8 finału wiązać się będzie z premią w wysokości półtora miliona euro, do ćwierćfinału - 2,5 mln, do półfinału – czterech milionów. Drużynie pokonanej w finale przyznane zostanie pięć milionów euro, a jego zwycięzcy otrzymają osiem milionów. „Kwota, która będzie rozdysponowana między uczestnikami, została ustalona na takim samym poziomie, jak na Euro 2020 – łączna pula wyniesie 331 milionów euro” – napisano. Znanych jest na razie 21 z 24 reprezentacji, które zagrają w przyszłym roku w Niemczech. Trzy kolejne wyłonią marcowe baraże, w których weźmie udział Polska.

W Hamburgu UEFA potwierdziła ponadto, że losowanie grup Ligi Narodów 2024/25 odbędzie się 8 lutego 2024 roku w Paryżu.